

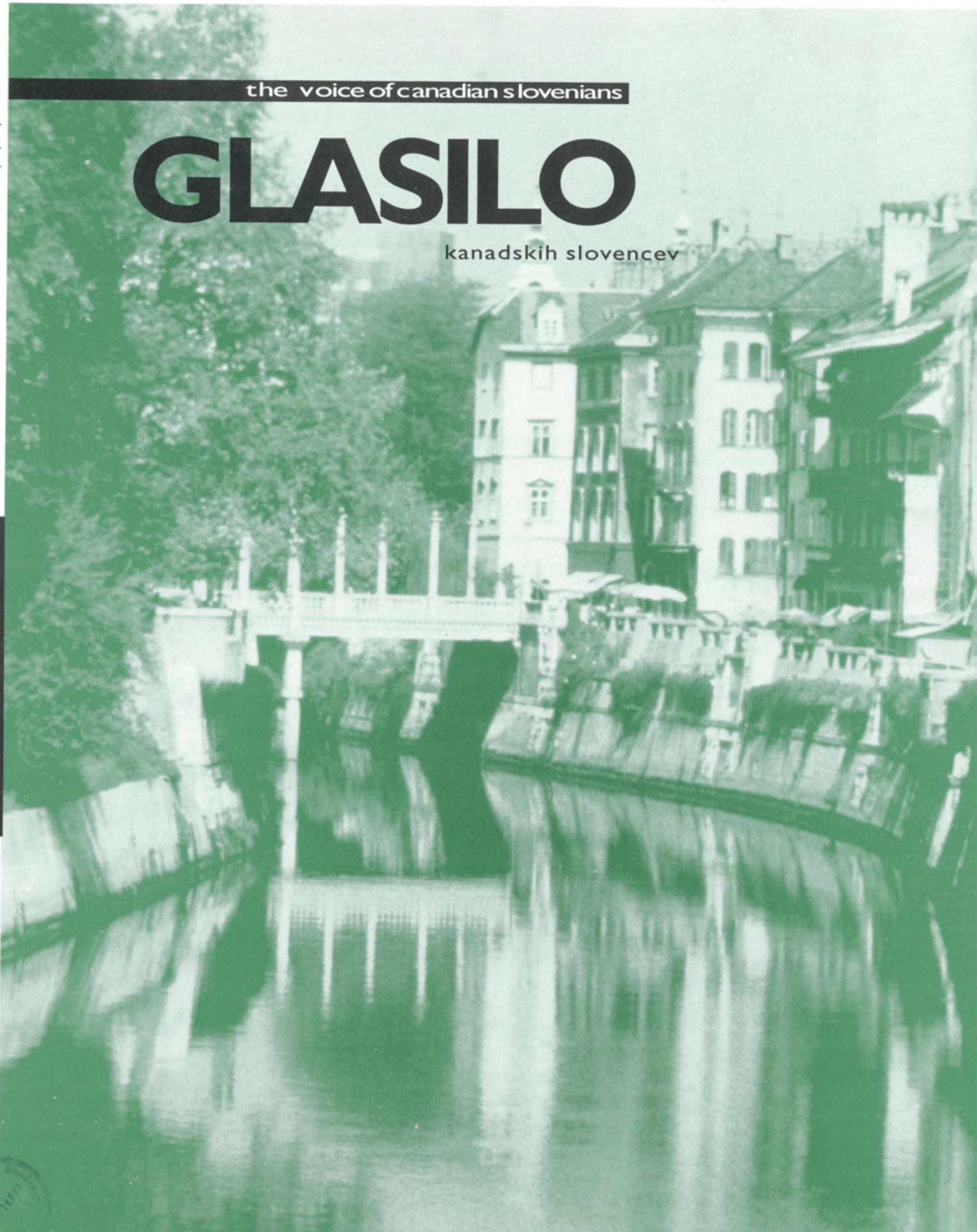
480210

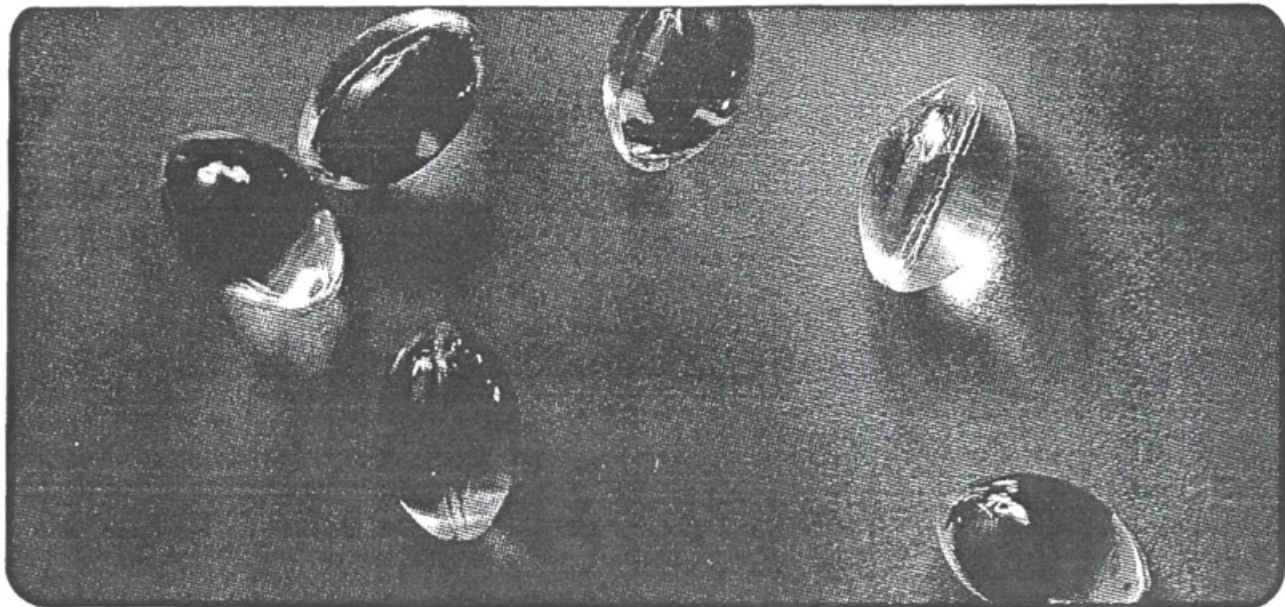
the voice of canadian slovenians

GLASILO

kanadskih slovencev

Izdaja Vseslovenski kulturni odbor Letnik 1 številka 3 maj / junij 1997

Ko začno ljudje

Mednarodno farmacevtsko podjetje, ki proizvaja in prodaja proizvode v skladu z mednarodnimi standardi

razmišljati o zdravju,

zagotavljanja kvalitete, kot so predpisi Ameriškega urada za hrano in zdravila (FDA) in predpisi Evropske unije (EU).

pomislijo na nas.

Zdravila za humano uporabo
Farmacevtske surovine
Biosintetični proizvodi
OTC zdravila, dietetični in zeliščni proizvodi
Veterinarski proizvodi
Kozmetični izdelki
Zdraviliške usluge

Svojo prihodnost uresničujemo že danes.

KRKA, p.o. Novo mesto, Slovenija, telefon: (068) 312 111, telefaks: (068) 323 152

Enoletna naročnina • Subscription Rates

Canada: \$25 Cnd / Air Mail \$40 Cnd

USA: \$30 US / Air Mail \$50 US

Europe: \$50 US

Australia, South America, Japan, New Zeland: \$60.00 US

GLASILO

the voice of canadian slovenians

Ime in priimek • First and Last Name _____

Naslov • Address _____

Kraj • City _____

Poštna številka in država • Code and Country _____

Tel. _____

Datum • Date _____

Payment enclosed

POSTAGE

GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV

770 Browns Line
Toronto, ON
M8W 3W2, CANADA

Izdaja*Publisher*Vseslovenski kulturni odbor • All-Slovenian
Cultural Committee**Glavna in odgovorna urednica***Editor-in-Chief*

Nives Čorak

Uredniški odbor*Board of Editors*

Simona Kenk, Franc Slobodnik,

Ivan Plut, Lydia Zajc

Svet revije*Editorial Advisors*Jože Slobodnik (za VKO), Stane Kranjc (za KSK),
Miha Luzar (za Gospodarsko zbornico), Marija
Ahačič-Pollak (za radio Glas kanadskih Slovencev),
Ivan Plazar, Valentin Batič in Štefan Križnik (za
slovenske župnije), Ema Pogačar (za KSS), Frank
Novak, Cvetka Kocjančič,
Branka Lapajne, Tone Kaččinik**Avtorica grafične podobe***Original Graphic Concept*

Nives Čorak

Naročila in oglasi*Subscription and Advertising*

Ivan Plut

Naročila, spremembe naslovov, prispevke, oglase
in pripombe pošljite na naslov
*Subscriptions, change of address, advertising and
comments forward to***GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV**

770 Browns Line, "Kastelic Building"

Toronto, ON

M8W 3W2, Canada

Tel: (519) 884-9413 Fax: (519) 884-4464

E-mail: sdb slo@wchat.on.ca

Prosimo, da ob naročilu oglasa priložite vso
potrebno dokumentacijo (logotip, fotografije,
tekste), na naročilnici pa označite velikost in
število oglasov. Uredništvo si prizadeva, a ne
sprejema odgovornosti za točnost podatkov.
Besedila ne odražajo vedno stališča uredništva.
Vse pravice pridržane. Ponatis celote ali
posameznih delov je mogoč le s pisnim
dovoljenjem. Prispevki so zaželeni. Uredništvo si
pridržuje pravico do sprememb.*For advertising please forward all necessary
documentation (logo, photos, texts) and mark the
size and number of ads. The editors have made
every reasonable effort to provide accurate and
authoritative information, but they assume no
liability for the accuracy or completeness of the
text. Articles do not necessarily reflect the opinion
of the Editors. All rights reserved. Reproduction in
whole or in part allowed only by written
permission. Submissions are welcome. By
submitting your materials you give the editors
authorization to make changes.*Tiskano v Kanadi v nakladi 3000 izvodov
3000 copies Printed in CanadaNa naslovni strani • Cover
Ljubljana, Ljubljana in Čevljarji mostFotografirala • Photograph by
Nives Čorak**iz vsebine**

- 4 Uvodna beseda • Introduction
Uredništvo se predstavi • The Editors Are
- 5 Naši bralci sprašujejo • Questions
Pisma • Letters
- 6 Iz Slovenije • From Slovenia
Slovenia to see EU
Slovenija v NATO
Sestava nove slovenske vlade
Slovensko gospodarstvo v letu 1997
Gospodarski stiki med Kanado in Slovenijo se večajo
Ljubljana evropska kulturna prestolnica meseca
Slovenski ameriški astronom že drugič v vesolju
Alojz Rebula - redni član Panteona
Devetletna osnovna šola
Novi ljubljanski nadškof
- 8 Vseslovenski odbor • All Slovenian Committee
Občni zbor
- 9 Novice iz kanadske slovenske skupnosti • News from
Canadian Slovenian Community
40-letnica prihoda v Kanado
Diamantna maša
- 11 Kanadski slovenski kongres • Canadian Slovenian
Congress
Občni zbor kanadskega slovenskega kongresa
Svetovni slovenski kongres
Akademska društvo diplomantov Univerze v Ljubljani
- 12 Kanadsko slovenska gospodarska zbornica •
Canadian Slovenian Chamber of Commerce
Delovanje Kanadsko slovenske gospodarske zbornice
Vseslovenski odbor • All slovenian committee
Občni zbor
- 14 Odprti album • Open Album
Dolenčeva mama
- 16 Iz zgodovine • History
Matija Čop
- 17 Ples • Dance
Štajerski večer
Knjige • Books
Nagrada Mladike za Irmo Ožbalt
- 18 Zobozdravstvo
Na vprašanja odgovarja dr. Tone Kaččinik
- 19 Šport • Sport
Šeste specialne olimpijske igre v Torontu in Collingwoodu
Uspehi slovenskih smučarjev na specialni olimpijadi 1997
Elvis Stojko
Primož Peterka prvi na svetu
Zgodovina Sokolstva na slovenskem
- 22 Kulinarika • Gastronomy
- Oglasi • Classifieds
- 24 Koledar prireditev • Calendar of Events

uvodna beseda

Čas v katerem živimo nam ponuja boljše informiranost, povezanost in s tem aktivnost dialoga med vsemi, ki razmišljajo o trenutku v katerem živimo.

Kako lahko dvodimenzionalni časopis zajame vso prostorsko razsežnost, aktivnost in s tem premosti in prikaže naš občutek, poglede na umetnost, znanost, kulturo...?

Naslovnica revije Glasilo je očiščena vsakršnega besedila. Fotografija vzbuja posameznikovo misel, spomin na pretekli ali prihodnji čas. Gora kamor so se vzpenjali smučarji v sedemdesetih, da bi uživali ob spustu, je bila fotografija izbrana za drugo številko, saj je napor

vzpona napor začetkov. Fotografija na naslovnici tega meseca prinaša most, ki povezuje bregova stare Ljubljane. Simbolično na naslovnici Glasila povezuje svetova, zeleni, prostorni svet Kanade z zelenim mestom, letošnjo evropsko kulturno prestolnico meseca, Ljubljano.

Časopisu smo dodali štiri strani, saj smo se odločili, da bomo letos nadaljevali z dvomesečnim izdajanjem časopisa. Upamo, da bo v naslednjem letu Glasilo postal kljub vsemu mesečnik, kar bo potrdilo vzpodbude bralcev in naročnikov. Rubriki "Odperti album" in "Zobozdravstvo" sta novost tretje številke. Pod peresom Cvetke Kocjančič odkriva

"Odperti album" svet posameznikov. Zgodbe preteklosti, razvežejo svoje večno ujete spomine. V rubriki zobozdravstvo nas dr. Tone Kačnik opozarja na preventivo v zobozdravstvu in odgovarja na vprašanja.

Število bralcev in naročnikov narašča. Med Slovenci, ki živijo v Ontariju, Slovenci v preostalih delih Kanade, v ZDA in po drugih krajih sveta, pa pričakujemo še številnejši odziv. Z vsem optimizmom vas vabimo, da se nam pridružite na naši poti.

Pomlad je tukaj sicer vedno pozna, zato pa toliko bolj intenzivna in naj bo prav tako tudi Glasilo.

uredništvo se predstavi • the editors are

Nives Čorak, d.i.a. je bila rojena v Mariboru. Arhitekturo je študirala na Univerzi v Ljubljani, kjer je za diplomsko nalogo prejela študentsko Prešernovo nagrado. Z grafičnim oblikovanjem se je začela ukvarjati v času študija, ko je dve leti delala v Studiju Vipotnik. Od leta 1989 živi med Kanado in Slovenijo, kjer dela na področju arhitekture in grafičnega oblikovanja. Med številnimi razstavami, ki jih je koordinirala na Šoli za Arhitekturo na Univerzi v Torontu, kjer je tudi zaposlena, je leta 1994 organizirala razstavo "Slovenska arhitektura v osemdesetih".

Simona Kenk je študirala na ljubljanski Filozofski fakulteti, kjer je diplomirala iz angleške in francoske literature in jezika. Študijska pota so jo zanesla v Toronto, kjer opravlja magisterij iz francosko-kanadske književnosti. Ker je prevajanje, naj si bo jezikovno ali kulturno, njen največji navdih, deluje kot svobodna prevajalka. Več let je tudi poučevala angleščino za nove imigrante. Že deset let dela pri Air Canadi.

Franc Slobodnik doma iz Bojanje vasi pri Metliki. Diplomiral na teološki fakulteti v Ljubljani in duhovnik od leta 1974. V letu 1981 je prišel k slovenski župniji v Hamiltonu v Ontariju. Ob prizadevanju in skrbi za duhovni napredek župnije, (sem spada tudi tedensko izdajanje župnijskega Vestnika) ga veseli glasba in lepo petje. Že več kot 30 let vodi različne pevske zборе in glasbene skupine.

Ivan Plut je 1964 leta diplomiral na vojni akademiji v Karlovcu iz strojništva. Po prihodu v Kanado je končal politično šolo v Waterlooju in opravil diplomu 1. in 2. stopnje za programiranje računalnikov za letalsko industrijo v Phoenixu v Arizoni. V prostem času je prostovoljec na inštitutu REISE, ki skrbi za starejše in pri Covent House, kjer dela z mladino. Že od svojega prihoda v Kanado aktivno sodeluje v slovenskih društvih. Vodil je slovenske tabornike, mnogo let opravljal delo predsednika lovskega društva Elk in bil koordinator severnoameriške slovenske lovske zveze. Pred kratkim je postal predsednik Vseslovenskega odbora v Ontariju.

Lydia Zajc, who was born of Slovenian parents in Toronto, is a journalist at Reuters which is one of the world's largest news agencies. When she's not busy writing stories about stocks, she's an avid alpine skier and amateur actress on the Slovenian stage. Lydia, an X-Files addict who doesn't mind being referred to as Lidija, can be reached at lydia.zajc@reuters.com.

naši bralci sprašujejo

Ali imetniki kanadskih potnih listov potrebujejo vizum za potovanje v Slovenijo?

Imetniki kanadskih potnih listov že od 5. Junija 1993 ne potrebujejo vizuma za turistično bivanje v Sloveniji, ki ni daljše od 90 dni. Od 1. Avgusta 1995 pa tudi imetniki potnih listov Republike Slovenije za obisk v Kanadi ne potrebujejo vizuma. Države ali teritoriji kamor lahko imetniki slovenskih potnih listov potujejo brez vizumov:

Kanada / za turistična, poslovna potovanja in obiske
Kolumbija / samo za turistična potovanja

do 14 dni:

Hong Kong, Singapur

do 15 dni:

Republika Koreja

do 28 dni:

Barbados / za turistična potovanja

do 30 dni:

Bolgarija, Maldivi, Malezija, Romunija
Sri Lanka, Dominikanska Republika / za turistična potovanja

Zahodna Samoa / samo za turistična potovanja, Tajska / samo za turistična potovanja

do 1 meseca:

Francoski prekomorski departmaji in teritoriji

do 60 dni:

Turčija / po sporazumu s SFRJ

do 3 mesecev:

Argentina, Aruba, Avstrija, Belgija, Finska, Francija, Grčija, Hrvaška, Islandija, Izrael, Liechtenstein, Litva, Luksemburg, Makedonija, Malta, Monako, Nemčija, Nizozemska, Nizozemski Antili, Norveška, Švedska, Švica, Urugvaj

do 90 dni:

Andora, Brazilija, Češka, Čile, Danska, Ekvador, Gibraltar, Iran, Irska, Italija, Japonska / za turistična potovanja, Madžarska, Poljska, Portugalska, Ruska Federacija / pod določenimi pogoji: vabilo poslovnega partnerja, garantno pismo, turistični aranžma

San Marino

Sejšelski otoki / s povratno letalsko vozovnico in hotelsko rezervacijo

Slovaška, Španija, Tunizija, Vatikan, Velika Britanija s Severno Irsko

Kaj je potrebno urediti za priznanje kanadskih šolskih spričeval v Sloveniji?

Za priznanje spričeval kanadskih osnovnih in srednjih šol v Sloveniji je potrebno opraviti postopek nostrifikacije tujega spričevala.

V ta namen je potrebno Ministrstvu za šolstvo in šport predložiti "vlogo za nostrifikacijo spričevala" na posebej za to predvidenemu obrazcu, ki je na voljo v tem ministrstvu. Vlogo za mladoletnega otroka podpiše eden od staršev oz. njegov skrbnik. Naslov, kjer se dobi obrazec in kamor se pošlje vloga je:

Ministrstvo za šolstvo in šport Nostrifikacija spričeval

Aškerčeva 7
1000 Ljubljana
Tel. (061) 125 3335
Fax (061) 125 3304

Vlogi je potrebno priložiti:

- original spričevala tuje šole, katerega nostrifikacija se zahteva
 - spričevalo mora overiti ministrstvo zadolženo za izobraževanje province v kateri je šola ter kanadsko Ministrstvo za zunanje zadeve in mednarodno trgovino, Oddelek za legalizacijo dokumentov in Veleposlaništvo Republike Slovenije v Ottawi, po tem vrstnem redu.
 - fotokopijo originalnega spričevala (fotokopirati je potrebno vse strani originalnega spričevala vključno z legalizacijo)
 - tri izvode sodno overjenega prevoda v slovenski jezik, katerega lahko opravijo v Sloveniji sodno zapriseženi prevajalci za ustrejni jezik. Seznam sodno zapriseženih prevajalcev ima Ministrstvo za pravosodje RS in sodišče. Če je prevod narejen v Kanadi, pa ga mora overiti veleposlaništvo Republike Slovenije.
- Če je oseba v tujini opravila več kot en razred srednje šole, je potrebno v primeru nostrifikacije spričevala končane tuje srednje šole ali posameznega razreda, predložiti fotokopije spričeval vseh opravljenih posameznih razredov srednje šole ter fotokopijo spričevala o predhodno končani osnovni šoli v Sloveniji oziroma v tujini.
- fotokopijo spričevala o obiskovanju slovenskega dopolnilnega pouka v tujini, če je učenec tak pouk obiskoval.
 - fotokopijo zadnjega spričevala pridobljenega v Sloveniji pred vpisom v šolo v tujini
 - kolek za upravno takso modre barve

pisma • letters

Spoštovano uredništvo!

Prejela sem Glasilo kanadskih Slovencev. Zelo lepa, prikupna in lepo urejena revija je. Upam, da bo v bodoče še večja in zanimivejša. Čestitam! Tukaj živeti Slovenci smo lahko ponosni na take ljudi, kot ste vi (uredniški odbor in sodelavci), da ste prišli s to idejo na dan. Upam, da boste revijo uspešno vodili. Že prva številka mi je bila zelo všeč in sem revijo takoj naročila. Hvala za prosto naročnino za leto 1998.

Marija Retelj
Toronto, Canada

Na Zdravje!

Now that I had a chance to read the new issue, I must tell you that it is a vast improvement over the first issue. Someone did a very good proof-reading job. No more spelling mistakes. As far as the

content goes, I would like to see more local issues covered.

Here are two suggestions.

1) Slovenians on the move column. This could describe promotions, rewards, landing a great job, travel to exotic places, publishing a book, winning a lottery, various contributions to society by Slovenians.

2) Slovenian demographics column. This could follow the approach of David K. Foot in Boom, Bust & Echo. Statistics Canada is a good source of information on Slovenian demographics. How many Slovenians are in Toronto? Are we growing or shrinking? What is the age distribution? Income? etc.? I also checked the internet home pages that were published. A few of them are no longer operating.

Lep Pozdrav,

Oscar Koren
Toronto, Canada

SLOVENIA TO SEE EU

RATIFICATION END OF MAY

Slovenia is working its way toward European Union (EU) ratification, with an association agreement to be clinched by the end of May. Slovenian Prime Minister Janez Drnovšek said in late March that Slovenia will see most EU members endorse a June 1996 association agreement, which allows Slovenia to participate in an EU trade and cooperation pact. This provides the strong possibility of eventual EU membership. Slovenia is the first independent nation from the former Yugoslavia to have signed an EU association agreement. Slovenia's government hopes to become a full EU member by 2001. In the meantime, the government is seeking an invitation to begin talks for a North Atlantic Treaty Organization (NATO) membership at an alliance meeting in Madrid on July 7 and 8. It is eyeing full NATO membership in 1999. In recent news, Italy endorsed Slovenia's EU and NATO bids after months of wrangling. Italian Prime Minister Romano Prodi said Italy, Slovenia's second largest trading partner, supported Slovenia's bid to join both organizations after working through some disagreements regarding property ownership. Slovenia's association agreement with the EU was signed shortly after Prodi became Italian Prime Minister in April 1996.

SLOVENIJA V NATO

Lani, po posvetovanju s predstavniki Vseslovenskega kulturnega odbora, Kanadskega slovenskega kongresa in Kanadske slovenske gospodarske zbornice, je kanadski predstavnik za NATO odpotoval na uradni obisk v Rusijo, nazaj grede pa se je ustavil v Ljubljani, kjer je s slovensko vlado razpravljal o priključitvi Slovenije v NATO. Kanadski ministrski predsednik Jean Chretien je 20. februarja, ob obisku češkega predsednika g. Klause povedal, da Kanada podpira Republiko Slovenijo za sprejem v NATO že v prvem krogu. Odločitev o tem bo sprejeta na zasedanju zveze NATO julija letos v Madridu. Ob prvem državnem obisku po osamosvojitvi Slovenije je tudi zunanji minister Italije obljubil, da bo na zasedanju v Madridu Italija prav tako podprla Slovenijo za sprejem v NATO. Poleg tega pa je izjavil, da se bo Italija zavzemala za sprejem Slovenije v Evropsko skupnost. To je velika sprememba stališča Italije v odnosih do Slovenije, saj je bilo do lanskega leta popolnoma nasprotno.

SESTAVA NOVE SLOVENSKE VLADE

Janez Drnovšek, vodja Liberalne demokratske stranke (LDS) in Marjan Podobnik, vodja Slovenske ljudske stranke (SLS) sta 18. februarja 1997 ob enajsti uri zvečer podpisala sporazum o koaliciji obeh strank. To je bila edina rešitev iz situacije v vladi, kjer je poprej polovica poslancev v državnem zboru listo ministrov, ki jo je predlagal mandatar Drnovšek, sprejela, polovica pa zavrnila. Novo vlado sestavljajo sledeči člani:

Janez Drnovšek (Liberalna demokratska stranka - LDS), predsednik vlade, rojen 17. maja 1950 v Celju. Je doktor ekonomskih znanosti. Bil je direktor banke Trbovlje, diplomat, poslanec nekdanje zvezne skupščine, član in predsednik predsedstva SFRJ. Je predsednik Liberalne demokratske stranke Slovenije. Na volitvah pred petimi leti in lani je bil izvoljen za poslanca državnega zbora. Bil je predsednik vlade 1992 in vlade velike koalicije (1993-96).

Marjan Podobnik (Slovenska ljudska stranka - SLS), podpredsednik vlade, minister brez resorja, ki bo nadomeščal predsednika vlade in usklajeval državna ministrstva. Rojen je bil 24. decembra 1960 v Cerknem. Diplomiral je na Biotehnični fakulteti v Ljubljani. Leta 1988 je soustanavljal Slovensko kmečko zvezo, leta 1990 koalicijo Demos in bil predlagatelj preoblikovanja Slovenske kmečke stranke (SKZ) v Slovensko ljudsko stranko (SLS).

Tomaž Marušič (SLS) minister za pravosodje, rojen 19. maja 1932 v Solkanu. Končal je Pravno fakulteto v Ljubljani.

Mag. Anton Rop (SLS), minister za delo, družino in socialne zadeve. Rojen je bil 27. decembra 1960 v Ljubljani. Diplomiral je na Ekonomski fakulteti v Ljubljani.

Anton Bergauer (SLS), minister za promet in zveze, rojen 29. avgusta 1950 v Mariboru. Diplomiral je na Visoki šoli za organizacijo v Kranju.

Tit Turnšek (SLS), minister za obrambo, rojen 25. decembra 1938. Diplomiral je na Elektrotehnični fakulteti v Ljubljani.

Dr. Slavko Gaber (LDS), minister za šolstvo in šport, rojen 29. januarja 1959 v Ljubljani in tam leta 1982 diplomiral na Fakulteti za sociologijo.

Mitja Gaspari (LDS), minister za finance, rojen 25. novembra 1952 v Ljubljani in tam 1975. leta diplomiral na Ekonomski fakulteti.

Dr. Marjan Jereb (SLS), minister za zdravstvo, rojen 5. oktobra 1930 v Ljubljani. Leta 1954 je diplomiral na Medicinski fakulteti v Ljubljani.

Metod Dragonja (LDS), minister za gospodarske dejavnosti, rojen 22. avgusta 1973. Leta 1973 je diplomiral na Ekonomski fakulteti.

Dr. Pavel Gantar (LDS), minister za okolje in prostor, rojen 26. oktobra 1949 v Gorenji vasi. Leta 1974 je diplomiral na Fakulteti za družbene vede.

Ciril Smrkolj (SLS), minister za kmetijstvo in gozdarstvo, rojen 22. septembra 1949 v Šentožbaltu. V Braziliji je končal kmetijsko in strojno srednjo šolo.

Zoran Thaler (LDS), minister za zunanje zadeve, rojen 21. januarja 1962 v Kranju. Po poklicu je diplomirani pedagog.

Jožef Školč (LDS), minister za kulturo. Rojen je bil 19. avgusta 1960 v Breginju. Diplomiral je na Fakulteti za sociologijo.

Božo Grafenauer (SLS), minister brez resorja, odgovoren za lokalne samouprave. Rojen je bil 21. avgusta 1950 v Mariboru. Diplomiral je na Pravni fakulteti v Ljubljani.

Mirko Bandelj (LDS), minister za notranje zadeve, rojen 11. septembra 1958 v Postojni. Diplomiral je na pravni fakulteti v Ljubljani.

Janko Kušar (DSUS - Demokratska stranka upokojencev Slovenije), minister brez resorja, odgovoren za koordiniranje delovnih teles s področja socialnega varstva. Rojen je bil 21. avgusta 1929 v Notranjih Gorah. Diplomiral je na visoki šoli za politične vede.

Dr. Marjan Šenjur (SLS), minister za ekonomske odnose in razvoj, rojen 12. septembra 1944 v Stari Novi vasi. Je univerzitetni profesor.

Dr. Lojze Martinček (SLS), minister za znanost in tehnologijo, rojen 23. aprila 1932 v Ljubljani. Diplomiral je na oddelku za gozdarstvo na Biološki fakulteti v Beogradu.

SLOVENSKO GOSPODARSTVO V LETU 1997

Napoved slovenskega gospodarstva za leto 1997 je dokaj optimistična. Bruto domači proizvod na prebivalca naj bi dosegel 11.000 ameriških dolarjev, medtem ko je še leta 1993 znašal komaj 6.368 dolarjev. Ekonomisti predvidevajo, da se bo gospodarska rast vrtela okrog treh odstotkov in da bo tolar še napej stabilen. Inflacija, ki je bila pred osmimi leti 1306 odstotna, pred petimi leti pa 202 odstotna, se od leta 1993, ko je bila 32 odstotna, počasi znižuje, tako da je bila v letu 1996 le še 8.5 odstotna, letos pa napovedujejo še 0.5 odstotno znižanje.

Kljub sprotneemu odplačevanju dolgov se devizne rezerve Slovenije povečujejo in so konec leta 1996 znašale že 4.2 milijarde ameriških dolarjev, medtem ko so kratkoročni in dolgoročni dolgovi znašali približno 200 milijonov dolarjev manj.

Prehod na tržno gospodarstvo je povzročil največ neprijetnih posledic na področju zaposlovanja. Predvsem zaradi stečajev podjetij je v letu 1995 izgubilo delo 137.140 delavcev. Od takrat, ko je stopnja brezposelnosti znašala 14.5 odstotka, se je do lanskega leta zmanjšala na 13.5 odstotka.

(Po Naši Sloveniji)

GOSPODARSKI STIKI MED KANADO IN SLOVENIJO SE VEČAJO

Slovenski letalski prevoznik Adria je podpisal kupno pogodbo s kanadskim proizvajalcem letal Bombardier za nakup treh novih Canadair Regional jet letal CRJ 200LR. S temi tremi letali, ki bodo dostavljena do konca leta 1997, in stanejo 37 milijonov ameriških dolarjev, bodo zamenjali dve letali Dash 7. Leta 1998 naj bi CRJ 200LR zamenjalo eno letalo DC 9. Adria je lani povečala prevoz potnikov za 9% in skupno prepeljala 594.150 potnikov. Lansko leto je imela Adria 11 milijonov izgube, vendar so istočasno zmanjšali dolgoročna posojila od 101.14 milijonov US dolarjev na 51.3 milijonov. Konec lanskega leta je Adria razpolagala z 21.5 milijoni dolarjev in s floto sedmih letal.

Sanacijski program, ki ga je Adria sprejela 25. julija lani, bo poskušal zmanjšati zunanje, kakor tudi notranje stroške v podjetju. Žalostno pa je, da bo pri tem restrukturiranju in posodobitvi v podjetja izgubilo delo 140 delavcev

photo by N. Corak

LJUBLJANA EVROPSKA KULTURNA PRESTOLNICA MESECA

Ljubljana bo letošnje poletje evropska kulturna prestolnica meseca, zato se bodo v maju in juniju zvrstile številne kulturne prireditve, na katerih bodo sodelovali raznovrstni vrhunski umetniki iz raznih dežel, od glasbenikov, do gledaliških in likovnih umetnikov. V vseh umetnostnih prostorih se bo nekaj dogajalo, za manj znane umetniške skupine pa se bo vsa Ljubljana spremenila v oder na prostem, tako da bo glavno mesto Slovenije svojim prebivalcem in turistom pripravilo kar največ kulturnih užitek. Ob zaključku

Evropskega meseca kulture bo 4. julija na gala opernem koncertu v Cankarjevem domu nastopil slavni tenorist Luciano Pavarotti. Na koncertu bo z mlado slovensko sopranistko Norino Radovan zapel štiri arije, spremljal pa ju bo simfonični orkester Slovenske filharmonije pod vodstvom italijanskega dirigenta Leoneja Magiera. Pavarotti bo med svojim dvodnevnim bivanjem v Ljubljani skupaj z nekaterimi uglednimi predstavniki evropske kulture sodeloval na okrogli mizi na temo Evropa 2000 in kultura.

SLOVENSKI AMERIŠKI ASTRONAVT ŽE DRUGIČ V VESOLJU

Dr. Jerry Linenger, 42-letni ameriški astronaut slovenskega rodu, je z ameriškim vesoljskim plovilom Atlantis sredi januarja poletel v vesolje, kjer bo naslednje štiri mesece preživel z ruskimi kozmonavti na vesoljski postaji Mir. Na sodelovanje z ruskimi kozmonavti se je v Rusiji pripravljaval poldrugo leto. To je Linengerjev drugi polet v vesolje. Prvič je z ameriško vesoljsko posadko potoval z vesoljskim plovilom Discovery septembra 1994. leta. Znano je tudi, da to ni prvi slovenski ameriški astronaut, ki je bil izbran za vesoljske polete.

ALOJZ REBULA REDNI ČLAN PANTEONA

Papež Janez Pavel II. je pred nedavnim imenoval tržaškega pisatelja dr. Alojza Rebulo za rednega člana Akademije likovnih in književnih mojstrov pri papeški ustanovi Panteon. Akademija šteje petdeset rednih in neomejeno število častnih članov, izbranih iz različnih narodov. Ti člani so si s svojimi umetniškimi dosežki in moralnim poštenjem pridobili svetovni ugled. Prof. Rebula je v vrsti pesnikov in pisateljev prvi Slovenec v tej ustanovi.

DEVETLETNA OSNOVNA ŠOLA

Ljubljana • V šolskem letu 2002/03 naj bi v vseh osnovnih šolah uvedli prenovljeni devetletni program izobraževanja. Male šole nebo več, otroci bodo postali šoloobvezni s šestim letom starosti, jebilo rečeno na novinarski konferenci ministrstva za šolstvo in šport. Nova devetletna šola bo razdeljena na triletja. Ob koncu vsakega triletja bodo znanje slovenskega jezika, matematike, in na višji stopnji tudi tujega jezika, enega naravoslovnega in enega družboslovnega predmeta, preverili z nacionalnimi preizkusi znanja. Ti bodo služili kot povratna informacija učencem. Posebnost zadnjega triletja bodo izbirni predmeti. Kateri predmeti bodo izbirni še ni določeno, saj pristojne ustanove še vedno zbirajo predloge zanje. Učitelji naj bi imeli po novem programu več samostojnosti pri izbiri vsebine, pri časovni razporeditvi ter izbiri metod in oblik dela. Učni program naj bi izločil odvečno vsebino in podatke ter tako dal prednost ponavljanju, skupinskemu delu in vzpodbujanju kreativnosti. V naslednjih dveh mesecih bodo na 15 šolah po Sloveniji potekala srečanja z ravnatelji, vodstvi šol in predstavniki sveta staršev, poleg tega pa bodo preverjali prostorske zmogljivosti, kadrovske zmogljivosti ter pripravljenost samih šol za uvedbo novega devetletnega programa.

NOVI LJUBLJANSKI NADŠKOF

Papež Janez Pavel II je imenoval novega nadškofa ljubljanske nadškofije in slovenskega metropolita v osebi dr. Franceta Rodeta. 6. aprila 1997 je bil v Ljubljani posvečen za nadškofa. Pridružujemo se veselju Cerkve v Sloveniji in novemu nadškofu čestitamo!

HRANILNICA IN POSOJILNICA

SLOVENIA PARISHES
CREDIT UNION

725 Brown's Line Etobicoke, Ont. M8W
3V7

Tel: (416) 255-1742

618 Manning Ave. Toronto, M6G 2V9

Tel. (416) 531-8475

23 Delawana Dr. Hamilton

Tel. (905) 578-7511

vseslovenski odbor

Občni zbor, 1997, Hamilton

OBČNI ZBOR

4. aprila 1997 je bil v Hamiltonu v dvorani župnije Gregorija Velikega letni občni zbor. Prisotni so bili delegati osemindvajsetih slovenskih društev iz južnega Ontarija.

Po pregledu dela lanskega leta so delegati izvolili novi upravni odbor in za novega predsednika izvolili Ivana Pluta, iz Waterlooja, člana Slovenskega parka, Belokranjskega sklada in Kanadsko slovenskega kongresa.

Že nekaj dni za tem se je novoizvoljeni odbor sestal in razdelil dela in naloge, ki jih bodo člani opravljali v svoji mandatni dobi. Člani upravnega odbora so:

Ivan Plut - predsednik (Belokranjski sklad, Slovenski park in KSK), Drago Arh - podpredsednik, Andreja Meh - tajnica (župnija Brezmadežne), Mily Markun - blagajničarka (župnija Brezmadežne in KSK), Jože Slobodnik - svetovalec upravnega odbora (KSK, Lovsko društvo Planica), Anthony Klemenčič - pravni svetovalec, Marija Ahačič-Pollak-

producentka radia Glas kanadskih Slovencev (KSK in Informacijski center), Nives Čorak - glavna in odgovorna urednica časopisa Glasilo, Simona Kenk - lektorica in urednica časopisa Glasilo, Frank Novak - koordinator slovenskih društev niagarskega polotoka (župnija Gregorija Velikega), Martin Vukšinič - koordinator slovenskih društev Toronta in okolice (Belokranjski klub), Frank Pintar ml. - koordinator za prvo slovensko generacijo v Kanadi (Slovenski park), Jože Črnelič - referent za športne prireditve (Bled), Jože Mikolič - referent za naročila časopisa Glasilo za niagarski polotok (Lipa park), Franc Slobodnik - tehnični urednik časopisa Glasilo (župnija Gregorija Velikega), Štefan Križnik - pomočnik referenta za naročila časopisa Glasilo za niagarski polotok (župnija Gregorija Velikega), Jože Krajnc - urednik arhiva VSKO in pomočnik referenta za naročila časopisa Glasilo za Toronto in okolico (Holiday Garden), Ignac Markun - blagajnik radia in kontrolor naročil oglasov za radio (župnija Brezmadežne in KSK).

40 - letnica prihoda v Kanado

Društvo Bled iz Beamsvilla je v soboto, 15. marca organiziralo srečanje izseljencev, ki so prišli v Kanado 1957. leta. To spominsko leto je za kanadske Slovence zelo pomembno, ker je takrat začel prihajati v Kanado zadnji ekonomski val slovenskih izseljencev. To je bila generacija slovenskih fantov in deklet, ki doma niso videli bodočnosti in so tvegali ilegalen prehod preko jugoslovanske meje v upanju, da bodo v tujini našli boljši kos kruha zase in za svoje potomce. Večina jih je v avstrijskem taborišču čakala leto ali več, da so si uredili dokumente za preselitev v Kanado. Teh spominov jim čas nikoli ne bo zabrisal, zato je bilo to srečanje izseljencev še toliko bolj pomenljivo.

Že zgodaj zvečer so se začeli shajati v Bledovi dvorani. Bili so v nestrpnem pričakovanju, kdo vse bo tam. Ob razstavi zgodovinskih fotografij iz taboriščnega življenja, ki jo je pripravil Janez Hočevar, so oživel spomini.

Precej ljudi iz tistih zgodovinskih fotografij danes živi v torontski in hamiltonski okolici. Prijateljstvo, ki se je v tistih težkih časih staklo, še vedno traja. Koliko slavlencev se je udeležilo tega spominskega srečanja, se je pokazalo, ko so jih organizatorji povabili na skupinsko slikanje. Seveda to še zdaleč niso bili vsi, saj so raztreseni po vsej Kanadi in do mnogih vest o tem srečanju sploh ni prišla. Za tiste, ki so se slavja udeležili, pa je bil to enkratni večer.

Po slavnostni večerji je goste najprej nagovoril hamiltonski župnik Franc Slobodnik. Povedal je, da ga ta obletnica navdaja z občutkom žalosti, ker je moralo toliko naših ljudi zapustiti domovino in se podati v negotovo usodo, po drugi strani pa ga preplavljajo občutki veselja in zadovoljstva, da so naši rojaki v tujini poskrbeli ne samo za svoj gospodarski uspeh, pač pa za ohranitev slovenskih vrednot in tradicij, da so se vključili v slovenske župnije in v

slovenska društva, in da na tak način izpričujejo vrednote naroda iz katerega izhajajo.

Župan Beamsvilla, Robert Konkle, je spregovoril o pogumu in optimizmu slovenskih izseljencev, ki se niso ustrašili negotove usode, pač pa so zaupali v svoje lastne sposobnosti in v novi deželi začeli uresničevati svoje ambicije, obenem pa so ohranili ljubezen do domovine in do svojega kulturnega izročila in z njim obogatili multikulturno kanadsko družbo.

Predsednik društva Bled Ivan Krušič je v svojem kratkem nagovoru čestital vsem slavlencem in se jim še posebej zahvalil za njihov prispevek pri ohranjanju slovenske narodne zavesti in ljubezni do domovine. Brez skupnega prizadevanja, Slovenci v Kanadi ne bi zmogli ohranjati svojih vrednot in svoje kulturne dediščine. Čeprav so se že prvi ekonomski priseljenci zavedali, da bodo za stalno ostali v tujini, so obdržali žive

Pevski zbor, 1956

... nadaljevanje na strani 12

DIAMANTNA MAŠA

Cvetka Kocjančič

Pogovor s predstojnikom slovenskih lazaristov v Kanadi g. Valentinom Batičem

Gospod Batič, ali nam lahko poveste nekaj o sebi, o vašem rojstnem kraju in o družini, v kateri ste odrasčali?

Rodil sem se 26. januarja 1947 kot osmi od enajstih otrok, v verni slovenski družini v vasici Gradišče pri Ajdovščini. Po osemletki sem dokončal poklicno šolo za avtoelektrikarja. Potem sem pobegnil v Italijo, od koder sem šel naprej v Kanado.

Kakšni so bili vaši prvi začetki v Kanadi?

V Toronto sem prišel septembra 1966. leta. Začetek je bil zame podoben kot za vse druge Slovence, ki so v tistih letih prihajali v Kanado. Takoj sem se vključil v slovensko župnijo Marije Pomagaj. Delal sem pri različnih podjetjih, istočasno pa sem obiskoval večerno šolo. Ko sem uspešno opravil izpite za srednjo šolo, sem se vpisal na McMaster univerzo v Hamiltonu. Takrat pa je hotel priti v Kanado moj brat Stane, in, da sem mu bil lahko sponzor, sem opustil šolo in se zaposlil pri mestnem transportnem podjetju kot šofer avtobusa.

Kako in kdaj je v vas dozorela odločitev za duhovniški poklic?

Za duhovniški poklic me je že v mlajših letih navduševala mama. Takrat sem ji ugovarjal. Ko sem odšel z doma, mi je

oče, iz skrbi, da ne bi zapadel v slabo družbo, pisal, kako lepo bi bilo, če bi se pridružil trem mojim bratrcem, ki so bili tedaj v lemenatu. Še najbolj pa me je v duhovniški poklic usmerjalo življenje samo. Tako sem 5. aprila 1972 vstopil k lazaristom v upanju, da bi po končanem študiju delal med Slovenci v Torontu. Po noviciatu v Philadelphiji sem študiral filozofijo na niagarski univerzi in leta 1976 diplomiral. Duhovniško posvečenje mi je podelil 31. maja 1980 sedanji toronstki nadškof dr. Alojzij Ambrožič.

Najprej ste bili nameščeni kot kaplan v župniji Brezmadežne v Torontu. Povejte nam nekaj o vašem delu v tej župniji.

Ljudje so veliko pričakovali, še zlasti na področju dela z mladino. Že takrat sem čutil, da mladim ni mogoče oznanjati vere v jeziku, ki ga ne razumejo dovolj. Župljani pa niso imeli dovolj razumevanja za uporabo angleškega jezika v cerkvi. Poklicnim težavam so se pridružile še osebne izgube: v Torontu je umrl Viktor Trček, ki mi je bil v Kanadi kot oče, kmalu za tem sta mi v domovini umrli oče in mama, oba v enem tednu.

Leta 1989 ste bili premeščeni in sta postali župnik pri Mariji Pomagaj v Torontu. V župnijo ste prišli polni

optimizma: obnovili ste notranjost cerkve in dvorane, prizadevate si za obnovev duhovnega vzdušja, da bi Slovence, ki so se razkropili po angleških župnijah, pritegnili nazaj v slovensko cerkev. S kakšnimi problemi se soočate v tej župniji?

Premestitve sem bil zelo vesel, saj sem farane že poprej poznal. Najbolj sem pogrešal tiste mlade ljudi, s katerimi sem se pred leti družil. Ni jih bilo več. Razšli so se na vse konce in kraje Toronta. Župnija, ki je bila včasih zelo vitalna, je začela počasi usihati. Kulturna in družabna dejavnost sta se pretežni del preselila v župnijo Brezmadežne, ki je na zelo dostopnem kraju, med zahodnim delom Toronta in Mississaugo, kjer Slovenci še najbolj strnjeno živijo, povečini mlajše družine, ki so se iz mesta preselile v predmestje. Včasih je bilo v naši župniji 147 krstov na leto, v letu preden sem prišel v župnijo, jih je bilo samo še devet. V zadnjih devetih letih je umrlo okoli 150 župljanov. V župniji je prijavljenih okoli 780 družin. Struktura mestnega jedra se je v zadnjih desetletjih etnično popolnoma spremenila, tako da ta lokacija za Slovence ni več privlačna. Poleg tega mlajše družine, ki imajo otroke v angleških katoliških šolah, ob nedejajh rajši gredo v bližnje angleške cerkve, kjer

... nadaljevanje na strani 12

OBČNI ZBOR KANADSKEGA SLOVENSKEGA KONGRESA

Dr. France Habjan

V soboto, 8. marca, je imel Kanadski slovenski kongres svoj 8. redni letni občni zbor. S svojo prisotnostjo so ga še posebno počastili g. Marijan Majcen, slovenski veleposlanik v Ottawi, predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora Jože Slobodnik, predsednica Slovenskega kanadskega sveta Ema Pogačar, predsednik Slovenske gospodarske zbornice v Torontu Mihael Luzar, podpredsednica Kanadskega kongresa Valentina Krčmar ter tajnik, Slavko Budkovič. Hrvaška predstavnik sta zastopala predsednika Hrvaškega kongresa dr. Ivana Hrvoiča, ki je isti dan gostil v Torontu hrvaško državno delegacijo iz Zagreba in se zbora ni mogel osebno udeležiti. O delu Kongresa v Ottawi je poročal dr. Srečko Pregelj, član izvršnega odbora KSK, ki je po težki bolezni toliko okreval, da se je lahko osebno udeležil občnega zbora. Predsednik Svetovnega slovenskega kongresa dr. Jože Bernik iz Chicaga je pisno poslal prijateljske pozdrave, poleg njega pa so poročila in pozdrave poslali predsednik KSK za Britansko Kolumbijo Ivo Bergant, za kongresno organizacijo v Manitobi S. Vršnik iz Winnipega, za KSK v Quebecu predsedniki J. Žargi iz Montreala, za krajevno organizacijo v Windsorju dr. S. Bah.

Slavnostni govornik na letošnjem Občnem zboru Kongresa je bil slovenski veleposlanik g. Marijan Majcen, ki je govoril o slovensko-kanadskih odnosih in o nekaterih sporazumih, ki jih je Republika Slovenija že sklenila s Kanado, med drugim sporazum o odpravi vizumov. Izčrpno je opisal sedanji pravni položaj slovenskega državljanstva in razložil vprašanje dvojnega državljanstva. Odlično je predstavil slovensko zunanjepolitično naravnost. V zadovoljstvo prisotnih je odgovarjal tudi na zastavljena vprašanja. Na vprašanje o slovensko-hrvaških odnosih je izrazil upanje, da bodo dvostranski pogovori med državama uspešno rešili problematično situacijo.

Podpredsednica Hrvaškega kongresa Valentina Krčmar je prinesla prijateljske pozdrave njihove organizacije in izrazil upanje, da bodo odprta vprašanja med Slovenijo in Hrvaško zadovoljivo in hitro rešena. Povedala je da želi, da bi bili odnosi med obema državama prijateljski, tako kot so prijateljski odnosi med

Kanadsko slovenskim in Kanadsko hrvaškim kongresom. Obljubila je, da bo te želje še isti večer posredovala Hrvaškemu kongresu in članom delegacije iz Zagreba.

Predsednik KSK Stane Kranjc je v svojem obširnem poročilu povedal, da je kanadska poštna uprava pripravljena skupaj s slovensko pošto izdati Baragovo spominsko znamko, za katero si je KSK lansko leto intenzivno prizadeval. Kongres je skupaj z Vseslovenskim kulturnim odborom in Slovensko gospodarsko zbornico na željo kanadskega zunanjega ministra g. L. Axworthyja sodeloval pri pogovorih s kanadskim predstavnikom pri NATO g. Michaelom Bellom. Slovenska delegacija na pogovorih je podprla prizadevanje Republike Slovenije za vstop v NATO in zaprosila g. Bella, naj to podpre tudi kanadska vlada. Pred lanskoletnim kanadskim cenzusom je KSK opozoril mnoge naše rojake, naj se izjavijo za Slovence, redno se je udeleževal sej Odbora skupnosti Srednje in Vzhodne Evrope v Kanadi, že septembra 1996 obvestil slovensko skupnost v Kanadi o državnoborskih volitvah v Sloveniji, tesno je sodeloval z drugimi slovenskim organizacijami pri skupnih slovenskih nastopih. Po svojem predstavniku dr. Stanetu Bahu se je KSK povezal z ljubljansko univerzo in z njo nadaljuje stike.

KSK bo nadaljeval z zbiranjem slovenskega arhiva v Kanadi. Za zaslužno delo je KSK podelil priznanja sledečim bivšim članom odbora: Jožetu Slobodniku, Petru Čekuti in Billu Pavliču. Po blagajniškem poročilu so sledile volitve štirih članov odbora. Ponovno so bili izvoljeni dr. Stane Bah, Stane Kranjc, Jože Kastelic in dr. France Habjan.

Uradnemu delu Občnega zbora je sledila zakuska, kjer je bila priložnost za prijateljske pogovore med člani. Na prvi seji novega odbora 11. marca je bil za predsednika Izvršnega odbora izvoljen dr. France Habjan, dr. Stane Bah in Karl Vegelj pa za podpredsednika. Jerry Ponikvar je prevzel mesto načelnika sveta KSK, Stane Kranjc bo deloval v odboru kot bivši predsednik, Jožica Vegelj kot tajnica in blagajničarka, ing. Toni Horvat pa je zadolžen za povezovanje. Ostali člani sveta so: dr. Tone Kačnik, Ciril Soršak, France Osredkar, Valentin Batič, dr. Srečko Pregelj, Darja Keber-Huges, Jože Kastelic in Franc Rihar.

AKADEMSKO DRUŠTVO DIPLOMANTOV UNIVERZE V LJUBLJANI

Kanadski slovenski kongres je bil lani tesno povezan z ljubljansko univerzo. Ta projekt je vodil podpredsednik KSK dr. Stane Bah, ki je navezal s prejšnjim rektorjem ljubljanske univerze prof. dr. Mihom Tišlarjem delovne odnose. Med drugim si je KSK prizadeval za ustanovitev organizacije, ki naj bi povezovala diplomante ljubljanske univerze, kakor tudi druge slovenske diplomante po svetu.

Tako je bilo 17. februarja 1997 ustanovljeno Akademsko društvo diplomantov Univerze v Ljubljani (ADDUL). Glavni namen društva je razviden iz ustanovne listine, ki navaja, da bo to društvo del civilne družbe Slovenije, ki bo tvorilo široko bazo za spremljanje in pomoč pri razvoju Univerze v Ljubljani v najširšem pomenu. Spremljalo bo tudi gibanje diplomantov z ozirom na njihovo zaposlitev doma in v tujini. Na letni skupščini bo dalo slovenski javnosti oceno o stanju univerzitetnega izobraževanja in s tem omogočilo napristransko oceno delovanja univerze kot pedagoške in raziskovalne ustanove. S štipendijami bo nadarjenim študentkam in študentom omogočalo študij doma ali v tujini. Povezovalo se bo s podobnimi ustanovami v tujini.

Rektor ljubljanske univerze prof. dr. Alojzij Kralj je 27. februarja sporočil dr. Stanetu Bahu, da je bila ustanovna skupšina ADDUL na Strojni fakulteti. V izvršni odbor je bil kot vodja oddelka za Kanado izvoljen dr. Stane Bah. Za več informacij, ali za vpis v članstvo se lahko obrnete na dr. Baha ali na KSK.

SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES

Tretje zasedanje Svetovnega slovenskega kongresa bo letos v Mariboru, in sicer od 20. do 22. junija. Da bi zasedanje temeljito vsebinsko in organizacijsko pripravili, bo v ta namen 5. aprila v Ljubljani posebna razširjena seja predsedstva SSK. Komisija za spravo bo imela dan poprej svojo posvetovalno sejo z namenom, da pripravi osnutek spravnega besedila.

Letošnje zasedanje bo imelo velik pomen za nadaljnji razvoj svetovnega kongresnega gibanja.

stike z domovino in svoje vrednote in tradicije prenašali na svoje potomce, ki danes s ponosom gledajo na svoje slovensko poreklo.

Veleposlanik Republike Slovenije, Marijan Majcen, ki je posebej za to priložnost prišel iz Ottawe, se je izseljencem zahvalil za vse, kar so dobrega naredili za Kanado in s tem prispevali k ugledu svojega naroda, še posebej pa za vse, kar so naredili za obstoj slovenskega naroda. "Vaša pridnost, marljivost, vaša zagnanost, vaša korajža, vaša ljubezen do domovine so vzor vsem nam, ki smo ostali doma," je med drugim povedal.

Nazadnje, takorekoč nepredvideno, je udeležence srečanja nagovoril Jurij Pratkanar, generalni direktor podjetja Stroji Ravne, ki se je za dva dni ustavil v Thoroldu, kjer njihovi monterji dokončujejo velik projekt. Primerjal je, kako močno so se razmere v Sloveniji v štiridesetih letih spremenile, saj Slovencem ni več treba odhajati s praznim kovčkom po svetu, pač pa v svet dostavljajo proizvode svojih tovarn.

V kulturnem delu progama so bile recitacije treh pesmi, ki so bile napisane posebej za to priložnost. Francka Seljak je recitala svojo pesem, pesem Franca Glavača je recitala njegova žena, pesem Mihata Špilerja pa Edi Kodarin. Vse tri pesmi razodevajo sentimentalnost slovenskih izseljencev, ki na papir radi zlijejo svoje občutke domotožja in osamljenosti v novi domovini, ter ljubezen do domovine, ki jim jo čas nikoli ne zabriše. Vzdušje v dvorani je popestril nastop folklorne skupine Soča, ki deluje pri slovenski župniji v Hamiltonu, ter ansambel Matije Lebarja. Tudi Matija Lebar je bil ta večer med slavljenici. Kot trinajstleten deček je pred štiridesetimi leti odšel v svet.

Idejo za to proslavitev 40-letnice je dal Frank Verdinšek, organizacijo pa sta pri društvu Bled prevzela Edi Kodarin, ki je kot predstavnik za kulturo program tudi vodil, ter Janez Hočevar, ki je že v taborišču v Avstriji deloval na kulturnem in družabnem področju in si je tudi v Kanadi vseh štirideset let zagnano prizadelav za ohranitev slovenstva. Za njegovo delo pri društvu Bled mu je predsednik izročil posebno pohvalo. Kot vedno, so tudi članice Bleda prispevale svoj delež k slavnosti tega večera, kar je bilo razvidno iz lepo obložene mize, na kateri so bile gostom na razpolago razne specialitete in vsakovrstno domače pecivo. Tudi večerja je bila zelo okusna.

ni problemov s parkirnim prostorom in ne izgovora, da otroci ne razumejo slovenskega jezika, vendar je tudi pri njih še živ čut pripadnosti slovenski cerkvi. Te ljudi bi bilo potrebno pritegniti nazaj v slovensko skupnost.

Če primerjamo situacijo s starejšimi slovenskimi župnijami v Ameriških mestih, vidimo, da so ti problemi neizbežna posledica velemestnega življenja .

V ZDA imamo že nekaj primerov, kjer so bili nekateri cerkveni prostori zaprti ali so jih prevzele druge skupnosti. V Montrealu, kjer je manjša skupnost kot pri nas, so župnijo preselili brez večjih težav. Torontski Slovenci pa so še posebej navezani na to prvo slovensko cerkev v Kanadi, zato je bil do sedaj vsak poskus preselitve župnije neuspešen. Ker se obe slovenski župniji nahajata v bližini angleške cerkve, obstaja nevarnost, da bomo cerkev izgubili, če ne bo dovolj slovenskih maš. Za župnijo Brezmadežne je o tem še prezgodaj govoriti, v upniji Marije Pomagaj pa se s tem problemom že sedaj soočamo. Če ga ne bomo rešili sedaj, ko še obstaja pripravljenost in možnost, da bi našli novo, bolj primerno lokacijo, ki bi bila privlačna tudi za tiste, ki živijo v predmestjih, nas bo lahko čas prehitel. Naši skupnosti moramo zagotoviti obstoj še potem, ko bo večina govorila angleško.

Kot predstojnik slovenskih lazaristov v Kanadi ste odgovorni tudi za misijonarsko dejavnost med Slovenci po drugih krajih Kanade. Lahko kaj več poveste o tem?

Lazaristi oskrbujemo štiri slovenske župnije, za duhovne potrebe Slovencev v Hamiltonu in okolici pa skrbijo selezijanci iz župnije Sv. Gregorija Velikega. Po trije duhovniki delujemo na obeh toronstkih župnijah, po en duhovnik pa v Montrealu in Winnipegu. Skrbimo tudi za duhovno oskrbo v starostnem domu Lipa, poleti mašujemo tudi v petih slovenskih letoviščih v bližini

Toronta, poleg tega pa obiskujemo slovenske skupnosti v Ottawi, Sudburyju, Oshawi, Windsorju, Thunder Bayu, Saskatoonu, Edmontonu, Calgaryju, Lethbridgu, Kelowni, Victoriji, Port Alberniju, Vancouverju in v Prince Georju.

Priprave na leto 2000 vključujejo prizadevanja, da bi v katolikih obnovili pristno vernost. Pravzaprav pri vseh svetovnih verstvih opažamo, da se vera vrača, ker je človeštvo prišlo do take duhovne krize, ki je nobena druga ideologija, ali psihologija, ne moreta nadomestiti. Lahko gledamo na vračanje nazaj k veri kot na prizadevanje modernega človeka, da si ponovno vzpostavi svoj duhovni center in stik z duhovnim izročilom svojih prednikov?

Sami pravilno ugotavljate, da se Cerkev zaveda posebne priložnosti ob prehodu v tretje tisočletje. Nemirni smo. Trudni smo poskusov, teorij in manipulacij. Želimo si trdnih tal, na katera bi stopili, ko stopimo čez prag. Če je voditelj zbežan, so zbežani tudi tisti, ki mu sledijo.

Slovenski katoliki smo si vzeli tri leta časa, da bi se kot Cerkev vrnili k prvotni Ljubezni. Dobili smo nov Katekizem katoliške cerkve, še prej pa Cerkev zakonik, lansko leto pa prevod celotnega svetega pisma. Pred kratkim pa je Sveti oče, po upokojitvi nadškofa dr. Alojzija Šuštarja, imenoval za novega nadškofa dr. Franceta Rodeta. Slovenska cerkev je pripravljena na izzive, ki ji jih zastavlja moderni čas.

**MIHAEL
ACTION**
INTERNATIONAL

REPRESENTING ALL RHEEM PRODUCTS IN SLOVENIA AND
REPUBLICS OF FORMER JUGOSLAVIA
WE PROVIDE DESIGN AND INSTALLATION OF ALL TYPES AND SIZES OF HVAC SYS-
TEMS - INDUSTRIAL / RESIDENTIAL / COMMERCIAL / INSTITUTIONAL / SPECIALIZED
FACILITIES - EQUIPMENT AND INSTALLATION CAN BE PURCHASED AND ARRANGED
FROM CANADA

MEC
GROUP
LIMITED

MIHAEL LUZAR TEL:416-255-5920 FAX 416-255-5983 E-MAIL: MECGROUP@INTERLOG.COM

ROCKWOOD OPTICAL

LASTNIK: MARJAN MOZETIČ

A COMPLETE OPTICAL SERVICE PRESCRIPTIONS FILLED

- Eye Examinations Arranged
- Laboratory on Premises
- Lenses Duplicated
- Prompt Service
- Repairs

Rockwood Mall
4141 Dixie Road,
Missisagua
Tel: 625 6444

CONTACT
LENSES

STEVE'S RESTAURANT

Licensed L.L.B.O.

*domaća kuhinja
domaća hrana*

876 Brown's Line
Etobicoke, ON

Tel: 416-259-1329

MILAN ELECTRIC LTD.

ELECTRO FLOW™

Milan Electric Ltd.
812 Ridge Road
Stoney Creek, ON L8J 2Y8

Tel: 905-643-3076 Fax: 905-643-3381

OWNED AND OPERATED BY THE
GRBAVAC FAMILY.

LINENS FOR ALL OCCASIONS.
LARGE VARIETY OF COLOURS.
LET US HELP MAKE YOUR EVENT
COMPLETE.

142 STAPELTON AVE.
HAMILTON, ON. L8H 3N8

TEL: 905 545 1316 FAX: 905 545 7869
WATS 1-800-263-8623

Partners In Metals

Spectrum Alloys Inc.

David W. Barrett,
PRESIDENT

220 BRONTE STREET NORTH, UNIT 1
MILTON, ONTARIO L9T 2N9

LINEN SPECIALISTS

DOLENČEVA MAMA

Cvetka Kocjančič

Dolenčeva mama je ena tistih tipičnih cankarjanskih slovenskih mater, ki je vse nadloge in težave v življenju mirno prenašala in se je vse življenje razdajala za svoje otroke. Devet jih je rodila in vse sta z možem lepo vzgojila. Otroci so vse njeno bogastvo zanje je žrtvovala svojo mladost, svoja najboljša leta, in na starost, ko se tisti, ki živijo v Torontu, ob nedeljah po maši redno zbirajo ob njeni veliki mizi, ji od veselja in ponosa žarijo oči.

Marijana Dolenc se je rodila leta 1916 v Črnem vrhu nad Polhovim Gradcem. Mladost je preživela tako kot večina slovenskih kmečkih deklet, ki nikoli niso sanjala o daljnem, širnem svetu. Na življenje je gledala z velikim zaupanjem in sredi vojne vihre se je poročila z domačinom Lojzetom Dolencem. Med vojno se jima je rodilo dvoje otrok, Vida in Andrej. Ko je v začetku maja 1945. leta kazalo, da je vojna končana, so začeli ljudje trumoma bežati pred novim režimom. "Takrat ni bilo časa, da bi človek razmišljal, kam gre in zakaj," se spominja Dolenčeva mama. "Iz Horjula so šli že dan poprej in tako je tudi v naši vasi nastal preplah. Okoli osemdeset ljudi se je tisti dan odločilo, da se priključi tej žalostni karavani, ki se je preko številnih ovir pomikala proti Avstriji. Lojze je zapregel konja, na voz sva naložila nekaj najnujnejših stvari in tako sva se z dvema otrokoma podala v negotovo prihodnost."

Že sama pot do Avstrije je bila križev pot, toda trpljenje slovenskih beguncev se tam ni končalo. "Prvih nekaj mesecev je bilo najhuje. Živeli smo na travniku, in voz, ki smo ga s celtami za silo pokrili, je bil za našo družino edino zavetišče. Vsi štirje smo na njem spali."

Dolenčeva mama o teh nesrečnih časih govori mirno. Nič ne tarna in nikogar ne obsoja. "Tako je bilo v tistih časih," pravi. "V takih časih človek spozna, koliko notranje moči ima, da vse gorje lahko prestaja. Takrat smo živeli iz dneva v dan in zaupali v življenje, čeprav so v taborišče od vsepovsod prihajale novice o smrti, o krutih pobojih naših ljudi."

Marijanina ponovna nosečnost ne bi mogla priti v neugodnejšem času, toda takrat ženske niso po svoji volji urejale rojstev otrok, pač pa so vsako novo življenje z zaupanjem sprejemale. Bolj kot strah pred negotovo prihodnostjo je Marijano mučilo pomanjkanje hrane. "Moški so tam pobili

konje in s tistim mesom smo se hranili. Meni se je konjsko meso grozno upiralo, ampak druge izbire nisem imela. Šlo nam je za preživetje," se spominja tistih težkih časov Dolenčeva mama. V taborišču v Linzu in pozneje v Spitalu je bilo že boljše. Rodila je zdravega otroka.

Preden je mož avgusta 1948. leta odpotoval v Kanado, je rodila še enega otroka in po moževem odhodu je ugotovila, da je pononvo noseča. Sama, s štirimi majhnimi otroci, in enim pod srcem, je ostala v Avstriji in v taborišču čakala, da bo mož v Kanadi preskrbel stanovanje.

"Tudi v Kanadi sprva ni bilo lahko," umirjeno nadaljuje svojo pripoved, kot da je čas izbrisal vse sledove trpljenja. "V mestu ni nihče hotel vzeti na stanovanje tako številne družine. Na srečo je Lojze v Wellandu srečal neko dobro hrvaško družino, ki je bila pripravljena sprejeti mene in otroke. Ker sem bila že v visoki nosečnosti, je UNRA (organizacija za begunce), posebej poskrbela zame in za

otroke in nam omogočila, da smo 28. februarja 1949 z letalom prišli v Kanado. Z možem sva več kot leto živela ločeno, ker je moral on, tako kot vsi drugi priseljenci, najprej opraviti eno leto obveznega dela na železnici, in tudi potem, ko je s prihranki kupil staro hišo v Torontu, se je zadeva zataknila. Najemniki, ki so v hiši živeli, se niso hoteli izseliti in tako smo se morali na sodišču boriti za svoje lastno stanovanje. Z vsemi petimi otroci sva šla z možem na sodišče in verjetno smo se sodniku zasmilili. Končno nam je le uspelo, da smo se vselili v svoj prvi dom v Kanadi."

V slovensko župnijo so se vključili že od vsega začetka, že takrat, ko je bila maša še v italijanski cerkvi. Aktivno so delovali pri gradnji nove cerkev na ulici Manning, in že več kot štirideset let redno zahajajo v to cerkev.

Lojze je v Torontu začel svojo zidarsko obrt, Marijana pa je ostala doma in skrbela za otroke. V Kanadi so se jima rodili še štirje otroci. Stroški so bili preveliki, da bi samo Lojzetov zaslužek zadoščal, zato je k družinski blagajni tudi Marijana po svoje prispevala. V hiši je imela vsa leta stanovalce, povečini slovenske priseljence, ki so plačevali za hrano in stanovanje. Po trije najemniki so spali v eni sobi, pa so bili zadovoljni, ker so bili pri domačih ljudeh. "Takrat ni bilo takega razkošja, kot je danes," pravi Dolenčeva mama. "Priseljenci so bili z malim zadovoljni, ker jih država ni podpirala. Tudi otroci niso nikoli prigovarjali, ko se jih je po pet stiskalo v eni sobi. Dolga leta smo živeli brez avta in televizije. V cerkev smo hodili s tramvajem."

Marijana je svojo srečo v Kanadi našla v predanosti svojim otrokom. Z njimi je vedno govorila slovensko in tako se sama ni nikoli naučila dobro angleško. Otroci so hodili v slovensko šolo in vsi dobro govorijo slovensko, toda na vnuke se slovenski jezik bolj težko prenaša.

V stari hiši so res tesno živeli, zato je oče Lojze, ki je bil gradbenik, leta 1976 sezidal novo hišo na Hogart Avenue, nekoliko

vzhodno od središča Toronta. Vzgajati devet otrok v okolju, kjer je bil poudarek na individualnosti in potrošniški mentaliteti, ni bilo lahko. Dolenčevi otroci so odraščali v skromnosti in so se morali v življenju marsičemu odpovedati. V tako številni družini ni prostora za sebičnost in domišljavost. Otroci so bili z malim zadovoljni, saj so se zavedali, kaj vse sta oče in mama žrtvovala, da bi oni imeli lepo življenje. Prav v tej skromnosti se jim je krepil čut za družinsko in širšo slovensko skupnost ter spoštovanje do dela. Vsi so odrasli v poštene in delovne ljudi.

V delavnosti sta jim dajala vzgled tako oče, kot mama. Do svoje smrti, leta 1985, je oče opravljal zidarska dela. Otroci so se drug za drugim selili z doma in si ustvarjali svoje družine, tako da danes Dolenčeva mama skoraj sama živi v hiši. Samo sin Miha je ostal doma. Lojze živi v isti ulici, kar čez cesto, tudi Vida, Andrej, Marko in Marija ne živijo daleč stran in jo pogosto obiskujejo. Bernardina in Veronika živita v Vancouvru, Rafaela pa v Londonu, v Ontariu.

Največje razkošje, ki ga je Dolenčeva mama v življenju zaužila, je bilo tritedensko potovanje po Evropi in Bližnjem vzhodu. Z možem in dvema hčerkama je leta 1975 obiskala Avstrijo, Nemčijo, Izrael in Rim. Tega potovanja se s ponosom spominja, čeprav pravi, da premalo pozna sveto pismo, da bi lahko bolj razumela pomembnost krajev, ki jih je videla. Sicer pa njej ni bilo potrebno poznavanje zemljepisa in zgodovine, kajti svoje potovanje po svetopisemskih krajih je doživljala s srcem, bolj kot z razumom. V Avstriji so se zadržali več dni, tako da je s hčerkama lahko odpotovala za tri dni v Slovenijo. Čeprav je v Kanadi nikoli ni mučilo domotožje, je bil ta kratek obisk v domačih krajih nepozaben. Mož Lojze ni hotel iti v Slovenijo, preveč slabih spominov je imel na svojo domovino.

Dolenčevi mami neprijetni spomini ne grenijo življenja. Vse trpljenje, ki ji ga je bilo življenje naložilo, je vdano sprejemala, ker je črpala moč iz vere. Ni iskala ali obsojala krivcev, pač pa je učila

usmiljenja, odpuščenja in samožrtvovanja. Ob otrocih in vnukih so njene misli vedno usmerjene v prihodnost.

Tudi potem, ko so se otroci odselili z doma, za Dolenčevo mamo ni bilo počitka. Hišo je spet napolnil otroški smeh, ko so sinovi in hčerke prinašali domov vnučke, da jih je mama pazila. Do pred leti je še imela kakega študenta na stanovanju. Dolenčeva mama se z velikim ponosom spominja kitajskega študenta, ki je štiri leta živel pri njih in se je iz spoštovanja do nje naučil slovensko.

Poleg gospodinjskega dela, ki ga ji ob tako številni družini in najemnikih nikoli ni manjkalo, je Dolenčeva mama še našla čas, da je kaj spekla za prireditve župnijske Katoliške ženske lige. Tako so torontski Slovenci že pred leti odkrili kvaliteto njenih orehovitih potic. Ko je med slovenskimi gospodinjami začelo upadati število prostovoljk, ki bi brezplačno peklo pecivo za društvene prireditve, je Dolenčeva mama začela dobivati vse več naročil za potice, krofe in jabolčne zavitke. Pozimi in poleti društva in organizacije pri njej naročajo pecivo, še največ naročil za potice pa je za božične in velikonočne praznike. Takrat tudi mnoge slovenske gospodinje raje kupijo potico, kot da bi jo same doma peklo.

Dolenčeva mama vse potice peče doma, kjer ima dva navadna štedilnika, in dnevno speče tudi po dvajset potic. Koliko potic je v življenju napekla, niti sama ne ve. Lani jih je samo za božične praznike prodala tristo. Z zaslužkom je zadovoljna, ker ji daje občutek, da je pri svojih enainosemdesetih letih še vedno zmožna zaslužiti kak dolar. Toda za njeno pekarsko obrt ji ni uspelo navdušiti nobene od hčera, pa tudi med drugimi kanadskimi Slovenkami ni nobene, ki bi v peki potic nadaljevala tradicijo Dolenčeve mame.

MATIJA ČOP

(1797-1835)

This year we celebrate the 200th anniversary of the birth of influential Slovenian linguist, scholar and aesthete Matija Čop. His life ended tragically when he drowned in the waters of the Sava river at Tomačevo near Ljubljana. Despite his short life, he inspired many others, including reknown writer France Prešeren.

Matija Čop was born January 26, 1797, into a humble family in Žirovnica in the area of Čarniola. He attended elementary and secondary schools in Ljubljana, studied philosophy for three years in Vienna and then attended the Faculty of Theology back in Ljubljana. The following two years, Čop lived in Reka, then, for a short time, pursued classical languages as well as Austrian and world history at the lyceum in Lvov. In 1827 he moved to the lyceum in Ljubljana, where he later became director of the school's library.

Čop was, as all literary histories said, a great scholar. He loved to read and preferred works in their original languages. This preference probably prompted his desire to learn as many languages as possible: a total of 19 in all. Čop was also an expert in ancient and contemporary European literature and considered religion a deep, personal experience.

Through his correspondence and conversation, he influenced acquaintances, friends and contemporaries. After 1828 and until his death, he strongly influenced Prešeren, his best friend, with his consideration of Classical Romanticism and the use of Romance forms. During this time he also served as instigator, patron and censor of Kranjska Čbelica, which he vigorously defended against the Jansenists and his contemporary, Jernej Kopitar.

Among his more significant literary achievements, historians include his translation of Celakovski's criticism of Kranjska Čbelica into German, which appeared in the publication *Illyrisches Blatt*. It is interesting to note that Čop collaborated on Safarzik's *History of South Slavic literature*. He also wrote an article expressing his opinion about the linguistic reform from the old style of writing (*Bohoričica*) to the new style. With this defense he greatly offended Kopitar.

In his history of Slovenian grammar, Jože Pogačnik described the work and personality of Matija Čop thusly: "Čop was considered a giant of scholarship in his time, someone who unselfishly distributed his great knowledge. At his death he was compared to a self-grown tree of life (H. Hermannsthal), to the mediaeval chalices (Gaal), around which different generations united. Especially, his battle for knowledge, truth and fidelity was emphasized (Anton Lasan). Through these characteristics Čop's position in Slovenian literature is firmly established. His practices extend from his courageous stand in the struggle with Kopitar to the moments of friendly conversation in which he planted the seeds for the future."

Čop's untimely death greatly affected Prešeren. At the loss of his best friend he wrote, among other poems, the piece "V spomin Matije Čopa" in *Illyrisches Blatt*, published July 25 1835.

Sources/ S. Sira, *Sto slovenskih znanstvenikov*

NAGRADA MLADIKA ZA
IRMO OŽBALT

Na letošnjem literarnem natečaju tržaške revije Mladika je prvo nagrado za prozo prejela Irma Ožbalt iz Montreala za novelo *Pomladni sprehodi*. V natečaju je s prozo in poezijo sodelovalo 112 avtorjev iz Slovenije, zamejstva in izseljenstva.

Irma Ožbalt se je rodila v Žužemberku, večji del otroštva pa je preživela v Šempetru v Savinjski dolini. Drugo svetovno vojno je preživljala v Ljubljani, kjer je obiskovala gimnazijo, medtem ko so bili njeni starši izgnani v Slavonijo. Na ljubljanski univerzi je diplomirala iz slovenskega jezika in književnosti ter iz angleškega jezika in književnosti. Ker je bila iz katoliške družine, je imela pri iskanju zaposlitve precej težav. Leta 1957 se je poročila in odšla v Avstralijo, od koder se je po petih letih vrnila v Slovenijo, tri leta pozneje pa se je z družino preselila v Kanado.

V Montrealu je 23 let predavala angleščino kot tuji jezik na šoli za zvezne uslužbenice, obenem pa je nadaljevala s študijem in si je na univerzi McGill pridobila magisterij in doktorat iz slovanskih jezikov in primerjalne književnosti.

Odkar se je leta 1990 upokojila, se lahko bolj posveča pisanju in prevajanju. Poleg številnih zgodb in razprav, objavljenih v raznih publikacijah, je potrebno omeniti njeno zbirko črtic *Mrzle peči*, ki je izšla leta 1994 pri Mohorjevi družbi v Celju, ter prevod Vorančevih novel *Samorastniki* in *Ljubezen na odoru*, ki ga je istega leta izdalo Društvo slovenskih pisateljev. Pri celjski Mohorjevi družbi pa nameravajo v kratkem izdati tudi njen prevod romana kanadskega pisatelja Farleya Mowata.

ples • dance

ŠTAJERSKI VEČER

Bernarda Čemas in Cvetka Kocjančič

Slovenija ni velika država, vendar skriva toliko lepot, da jo je Ivan Cankar prav zaradi tega imenoval "nebesa pod Triglavom". Ne gre samo za naravne lepote, pač pa tudi za lepoto slovenskih običajev in navad, za tradicije, ki jih naš narod že stoletja goji. Ker je Slovenija takorekoč na križpotju Evrope, so vplivi sosednjih držav vidni tudi v raznolikosti noš in plesov slovenskega človeka, ki je od sosedov pobiral, kar se mu je zdelo vredno in koristno. Tako na Slovenskem ni enotne narodne noše in enotnih ljudskih plesov. Taka raznolikost je na tem področju, da v enem večeru folklorna skupina ne more prikazati folklornih posebnosti vseh predelov Slovenije.

Prav zato se je na svojem tradicionalnem letnem banketu 5. aprila letos folklorna skupina Nagelj predstavila v novih štajerskih ljudskih nošah in navzočim prikazala originalne štajerske plesse. Bolj kot okusna večerja in plesna glasba Alpskega glasa je goste privabil nastop mladih plesalcev. Preko štiristo ljudi je do zadnjega kotička napolnilo dvorano, med njimi je bilo še zlasti veliko mladine in bivših članov folklorne skupine Nagelj. Klepet navzočih je potihnil, ko se je šest mladih parov v novih štajerskih nošah zasukalo po dvorani in vsi so začutili veselje, da je naša mladina pripravljena tako zavzeto gojiti pristno slovensko folkloro. Ne samo folklorne vaje, tudi nabava in izdelava noš dokazuje njihovo prizadevanje in vztrajnost. Kar precej društev in posameznikov se je odzvalo in vsem dobrotnikom, ki so skupini omogočili nakup štajerskih noš, so člani v znak zahvale pripeli rdeče nageljne.

V drugem delu programa je plesna skupina Nagelj podala venček slovenskih ljudskih plesov iz raznih pokrajin Slovenije. Tam so prišli na vrsto tudi mlajši plesalci. Predstavili so se kar v petih različnih slovenskih nošah. V bodoče načrtujejo nabavo primorskih noš, tako da bo v njihovem programu zastopan tudi ta del Slovenije.

Srce in duša folklorne skupine Nagelj je njen ustanovitelj Ciril Soršak, ki si že 37 let prizadeva za širjenje slovenske folklorne dediščine v Kanadi in za prenašanje le-te na mlajše rodove. Slovenci v tujini se zavedajo pomena folklorne dejavnosti, zato so Cirilu Soršku še posebno hvaležni za njegovo nesebično delo in prizadevanje, da čim več mladih ljudi vključi v slovensko skupnost. Folklor je navadno tista dejavnost, ki že otroke pritegne, in čim bolj jo mladi ljudje spoznavajo, več slovenskega ponosa imajo, ker jim folklor daje občutek narodne identitete, obenem pa tudi priložnost, da se mladina med seboj spoznava, navezuje prijateljstva in ostane zvesta slovenski skupnosti še potem, ko mesto v folklorni skupini prepusti mlajšim rodovom. V skoraj štirih desetletjih se je zvrstilo v skupini Nagelj že več kot 700 slovenskih plesalcev. Ljubezen do folklore se v mnogih družinah prenaša od staršev na otroke.

Tudi pri Sorškovih je vsa družina aktivno vključena v folkloro. Milena Soršak vsa leta opravlja organizacijska dela, otroci Irena, Sylvia in Mark pa že nekaj let uspešno sodelujejo z očetom in kot kaže, bodo še dolgo gojili tradicijo pristne slovenske folklore v Kanadi.

Miro or Peter Rak
will be happy to discuss
with you
all the characteristics

Alderwood Plaza
857 Brown's Line
Etobicoke, ON, M8W 3V7
Phone: (416) 255-4429

Anthony Klemenčič
B.Sc., LL.B.

SLOVENSKI ODVETNIK

Tel: (416) 251 5281
Fax: 416) 251 0029

332 Browns Line, Toronto,
ON M8W 3W2

CARL VIPAVEC

SLOVENSKI ODVETNIK IN NOTAR

TEL: (416)255-7500 FAX: (416)255-6667

770 BROWNS LINE TORONTO, ON, M8M 3W2

V rubriki Zdravje nam bo dr. Tone Kačnik odgovoril na nekaj splošnih vprašanj o zobozdravstvu.

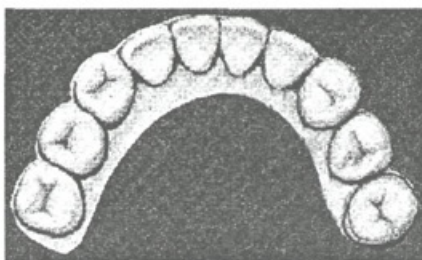
Zdravi in negovani zobje so zunanji izraz dobrega telesnega zdravja. Nezdravi zobje in slabo prežvečena hrana lahko povzročijo razne notranje bolezni in nemalokrat je ravno zobozdravnik tisti, ki odkrije sistemsko obolenje ter napoti pacienta k specialistu. Dr. Charles Mayo iz znamenite Mayo klinike v Minnesoti je izjavil, da pravilna zobozdravstvena oskrba in preventiva lahko človeku podaljša življenje tudi do deset let.

Zobje so s korenino zasidrani v kosti, del zoba nad dlesnijo pa imenujemo krona. Le-ta je zunaj prekrita s sklenino, ki je najtrše tkivo v človeškem organizmu. Pod sklenino se nahaja dentin, ki je nekoliko mehkejši od sklenine a trši od kosti. Po tankih kanalih v dentinu potekajo thomasova vlakna. Zobni cement zacementira sharpejeva vlakna, ki se vraščajo v zobnico in tako zagotavljajo trdnost zoba. V sredini zoba se nahaja živce, ali pulpa, ki zob oskrbuje z živčnimi vlakni in z žilami, po katerih zob dobiva hrano.

MLEČNI ZOBJE

Z izjemo podočnika, mlečni zobje navadno izrastejo po dva skupaj. Izrast vseh mlečnih zob traja približno 24 mesecev. Navadno najprej zraste spodnja prva sekalca (med 6. in 9. mesecem), katerima sledita zgornja dva. Pri zapoznelem izraščanju mlečnih in stalnih zob navadno gre za pomanjkanje vitamina D, kot v primeru rahitisa.

Čeprav mlečni zobje po nekaj letih izpadejo, je že pri majhnih otrocih potrebno paziti na nego zob. Tudi pri mlečnih zobeh lahko pride do okvare zob. V redkih primerih, pri zelo majhnih otrocih, pride do nenadne dekalifikacije, ki v kratkem času lahko uniči več zob, kar ima za otroka drastične posledice. Zato je potrebno, da starši na vse vidne nenormalnosti otrokovih zob opozorijo zobozdravnika, ki bo takoj izvršil potrebne

6-8 mesecev
12 mesecev
8-24 mesecev
12-15 mesecev
24-30 mesecev

ukrepe. Splošni zobozdravniki, kakor tudi specialisti pedontologi, se primarno ukvarjajo z zaščito zob otrok v predšolski in šolski dobi. Starši se pogosto ne zavedajo pomena mlečnikov za razvoj otroške čeljusti.

V začetnem razvoju čeljusti mlečni zobje omogočajo pravilen razvoj zgornje in spodnje vilice in ohranjajo prostor za stalnike. Dokaj pogosto se bomo lahko izognili stroškom ravnanja zob (ortodontski terapiji), če bomo preprečili prezgodnjo izgubo mlečnikov, do katere pride zaradi gnilobe, poškodb itd. V primeru, da otrok zaradi enega ali drugega vzroka izgubi mlečni kočnik, ga moramo nujno nadomestiti s posebno retencijsko pripravo, ki ji pravimo ohranjevalec prostora.

Za zdrave zobe otrok mora mati poskrbeti že v času nosečnosti. Ves potreben material za rast tkiv fetus sprejema od matere. Če materina prehrana ne vsebuje vseh potrebnih mineralov in vitaminov, ali če jih plod ne more asimilirati, lahko pride do defektnega razvoja fetusa. Na zobeh se takšni defekti odražajo na sklenini ali pa na dentinu. Po rojstvu otroka pa je najpomembnejše, da mati novorojenčka doji. Dojenje ima močno preventivno vlogo, ker sesanje aktivira ustne mišice in premikanje čeljusti. Ko otrok neha sesati, moramo poskrbeti, da tudi njegovo nadaljnjo hrano pravilno pripravimo, tako da bo vsebovala vse potrebne minerale in vitamine, ki jih je dojenček poprej dobival z materinim mlekom.

Navadno je prvi stalni zob, ki izraste v

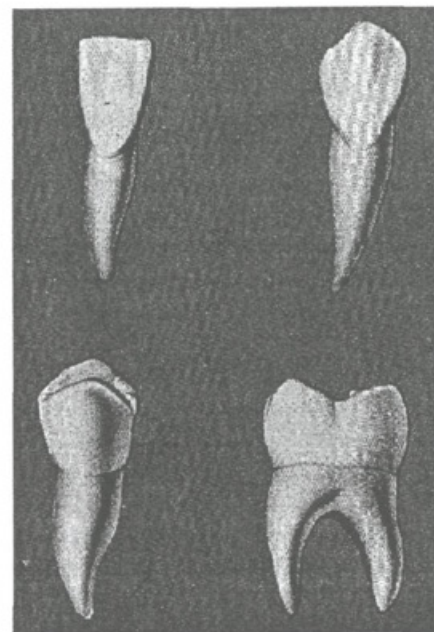
spodnji čeljusti otroka, prvi stalni kočnik. Prvi stalni spodnji sekalci navadno izraščajo na notranji strani, za mlečnimi sekalci, kar povzroča staršem veliko zaskrbljenost. Če zobje ne rastejo normalno, bo zobozdravnik poslal otroka k ortodontu, ki se ukvarja z izravnavo zob. Navadno je potreben prvi pregled pri ortodontu že med 9. in 11. letom starosti.

STALNI ZOBJE

Odrasel človek ima navadno v zgornji in spodnji čeljusti 32 zob, 16 v spodnji in 16 v zgornji čeljusti. V sredini so 4 sekalci, tem sledi na vsaki strani po en podočnik, 2 predkočnika in 3 kočniki. Sekalci, podočniki in spodnji predkočniki imajo po navadi eno korenino, zgornji predkočniki in in spodnji kočniki dve, zgornji kočniki pa tri. Če je potrebno korenine katerega koli od omenjenih zob zdraviti, težavnostna stopnja zavisi od števila koreninskih kanalov in od njihovega poteka.

(Naslednjič: Zobna higijena ter bolezni in poškodbe zob)

PS: Če imajo bralci vprašanja za to rubriko, lahko naslovijo le-ta na na uredništvo Glasila

ŠESTE SPECIALNE OLIMPIJSKE IGRE V TORONTU IN COLLINGWOODU

Pred štiriintridesetimi leti je Eunice Kennedy, sestra Johna F. Kennedyja, organizirala v Marylandu telovadne tekme, na katerih so bili nagrajani vsi duševno prizadeti športniki. Iz tega so se razvile prave olimpijske igre, ki so privabile 1000 športnikov iz šestindvajsetih ameriških držav in iz Kanade. Slovenska reprezentanca je

dati slovenskim športnikom moralno vzpodbudo.

V dvorani so goste pozdravili slovenski taborniki, dekliški pevski zbor Plamen je zapel nekaj pesmi, predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora Jože Slobodnik pa jim je izrekel dobrodošlico in jim zaželel veliko športnih uspehov. Za glasbo je ta večer brezplačno poskrbel Maks Petrovič s svojimi

zvečer pa jim je Boris Mozetič pripravil okusno večerjo v svoji restavraciji Brandt Street Station.

V soboto 28. januarja so se slovenski športniki preselili iz slovenskega motela Maxine Inn v Holiday Inn, kjer je skrb zanje prevzel Kanadski olimpijski odbor, še vedno pa so jih spremljali slovenski prostovoljci. Ivan Pezdirc jih je peljal v Sky Dome na ogled košarkaške tekme.

V nedeljo dopoldne je bila uradna otvoritev olimpijade. V Sky-Domu se je zbralo preko 2000 športnikov iz vsega sveta, ki sta jih med drugim nagovorila tudi Eunice Kennedy-Shriver in ontarijski premier Michael Harris. Še isti dan so gostitelji iz kanadsko slovenske skupnosti športnike odpeljali v olimpijsko vas v Collingwood.

Naselje slovenskih smučarjev je bilo kar precej oddaljeno od smučišč in od hotela in, ker prevoz ni bil dobro organiziran, so slovenski prostovoljci uredili prevoze. Prvo tekmovanje se je začelo šele v četrtek. Za pomoč tekmovalcem v alpskih disciplinah sta skrbeli Vera Plut in Frank Brence, za smučarske tekače pa sta skrb prevzela Ivan Plut in Peter Grbavec. Svojo strokovno pomoč v alpskih veščinah je slovenskim športnikom ponudil tudi naš rojak Drago Repas s svojo hčerko Brigite, ki je kandidatka za kanadsko reprezentanco alpskega smučanja na naslednji zimski olimpijadi.

Slovenski smučarji so že prvi dan osvojili devet medalj, od teh kar štiri zlate. Na smučišču jih je obiskala Eunice Kennedy-Shriver. Naš reprezentantje so ji podarili slovensko olimpijsko značko. Še posebno so bili presenečeni, ko jih je zvečer obiskal slovenski veleposlanik Marijan Majcen s soprogo. Naslednji dan, ko je slovenski veleposlanik podeljeval medalje olimpijcem, je bil le-ta še posebej ponosen, ko je lahko zlato medaljo pripel slovenskemu smučarju Janezu Juvanu iz Črne na Koroškem. Slovenska štafeta reprezentanca je postavila nov svetovni rekord in prejšnjega preseglala za celih 82 sekund. Nov svetovni rekord v teku na 5000 metrov je postavil slovenski tekač Karli Krajnc, ki je osvojil zlato medaljo tudi v teku na 10.000 metrov, a mu je bila le-ta žal iz tehničnih razlogov odvzeta. Skupno so slovenski olimpijci osvojili 25 medalj, od tega 8 zlatih, 8 srebrnih in 9 bronastih.

Po zaključku olimpijade so bili slovenski športniki in njihovi spremljevalci

nastopila v Ameriki že pred petimi leti in od takrat prisostvuje pri vseh tovrstnih svetovnih prireditvah. Tako je tudi letos Slovenija poslala svojo ekipo na specialne olimpijske igre, ki so se od 1. do 8. februarja vršile v Torontu in Collingwoodu.

Kanada je organizirala olimpijske igre tako, da so posamezne kanadske etnične skupine poskrbele za športnike iz svoje matične domovine. Tako je Kanadski olimpijski odbor naprosil Vseslovenski kulturni odbor, da prevzame delno odgovornost za slovenske športnike. Le-ta je sklical sestanek s predstavniki slovenskih župnij in društev in tako je vsa slovenska skupnost priskočila na pomoč in zbrala potrebna finančna sredstva za nastanitev slovenskih športnikov v motelu in za vse druge stroške v prvih nekaj dnevih pred začetkom olimpijade. V ta namen je bila 25. januarja, ob prihodu slovenskih športnikov v Toronto v Slovenskem centru pri Mariji Brezmadežni dobrodelna prireditev z večerjo, katere organizacijo je prevzel Belokrajnski sklad. Čeprav je bilo sredi tedna, se je v dvorani zbralo veliko število Slovencev, ki so na ta način želeli

muzikanti. Občutke slovenskih olimpijcev je v svojem nagovoru izrazil njihov vodja Marjan Lačen, ki je povedal, da do sedaj še nikjer niso bili tako prisrčno sprejeti.

Za dobro počutje slovenskih športnikov v Torontu so poskrbeli prostovoljci Ivan in Vera Plut, Peter Grbavec, Ivan Pezdirc, Franc Brence in Martin Vukšinič. Poskrbeli so za transport športnikov in zanje organizirali program pred pričetkom tekem. Že drugi dan bivanja so jih odpeljali v Toronto, kjer so se športniki prijaviли za tekmovanja, potem pa je sledil ogled niagarskih slapov, kar je bilo za goste iz Slovenije enkratno doživetje. V slovenski župniji v Hamiltonu so jim pripravili toplo večerjo in srečanje s tamkajšnjimi Slovenci. Z griča nad Hamiltonom, kjer so se po večerji za trenutek ustavili, se jim je nudi lep razgled na Hamilton in na obrise Toronta ob obali ontarijskega jezera. Po vrtni v Toronto jih je pogostil Janko Bubaš. Naslednji dan so si ogledali Toronto. Naš rojak Marjan Kolarič jim je omogočil ogled CN stolpa, Viktor Zenkovič pa jih je pogostil v svoji restavraciji Istra. Sledil je ogled nakupovalnega centra Eaton's,

povabljeni na večerjo v slovensko cerkveno dvorano pri župniji Brezmadežne, kjer je banket organiziralo Slovensko letovišče iz Boltona. Za večerjo športnikov je krilo stroške Slovensko letovišče, za trenerje in spremljevalce pa Belokrajnski sklad. Tako so slovenski olimpijci v slovenski družbi, ob prisotnosti slovenskega veleposlanika proslavili svoje športne uspehe. Kot spomin na ta večer jim je Slovensko letovišče podarilo majice, Ludvik Stajan pa jim je padaril darilca ob valentinovem.

V kratkem času, ki so ga slovenski športniki preživeli v Torontu, so se stkale močne prijateljske vezi, tako da je bilo slovo na letališču kar težko. Kanadsko slovenskim spremljevalcem, bodo najbolj ostali v spominu skromnost in hvaležnost, nasmejani obrazi in discipliniranost športnikov. Prostovoljcem in vseh slovenski skupnosti v Torontu je v ponos, da so lahko priskočili na pomoč duševno prizadetim ljudem, ki s svojo vztrajnostjo in s svojim sodelovanjem na mednarodnih prireditvah dokazujejo izjemen pogum.

USPEHI SLOVENSkih SMUČARJEV NA SPECIALNI OLIMPIJADI 1 - 8 . FEBRUARJA 1997

Tek na smučeh: Janez Juvan je odnesel 3 zlate, Karli Krajnc si je prisvojil 2 zlati, v teku na 5000 m pa je postavil nov svetovni rekord, v teku na 10.000m mu je bila po trenerjevi krivdi medalja odvzeta. Zvonko Fenedel je osvojil zlato in srebrno, Jure Klemenčič zlato, Marija Cesar 2 srebrni in bronasto, Danica Gliha pa bronasto medaljo. Alpsko smučanje: Milena Piskar je osvojila srebrno in bronasto, Iztok Gubanc srebrno in bronasto, Silvija Cipot srebrno in bronasto, Franc Može srebrno, Aleš Prpar bronasto, Stanko Lednik bronasto, Janez Majerle, ki je tekmoval v eni najtežjih skupin, v veleslalomu, pa je kljub veliki konkurenci osvojil bronasto medaljo.

ELVIS STOJKO

Na svetovnem prvenstvu v umetnostnem drsanju v Lausanni v Švici je Elvis Stojko ponovno osvojil zlato medaljo. Sprva je sicer kazalo, da sta mu Američan Todd Eldreg in Rus Alexej Urmanov resna tekmeča. V obveznem delu tekmovalja se je namreč uvrstil šele na četrto mesto. To je bilo zanj in za njegove navijače veliko razočaranje saj je program odlično izvedel. Ob njegovem povzpetju iz četrtega na prvo mesto pa je bilo zato navdušenje toliko večje. Poleg tehnične in umetniške plati šport zahteva psihološko močno osebnost in prav v tem se Stojko razlikuje od številnih drugih drsalcev. Trenutni spodrseljaj mu ne podre samozavesti, pač pa mu predstavlja izziv, tako da še bolj zavzeto in zbrano izvaja svoj program. Z brezhibno izvedenim daljšim programom je na svetovnem prvenstvu osvojil zlato medaljo in dokazal, da je še vedno "kralj" umetnostnega drsanja.

Svojo pot na drsalkah je začel že kot petletni otrok, ko so ga starši vpisali v šolo drsanja. Vsa leta sta mu oba starša predano pomagala. Mati Irena Stojko, ki je po rodu iz Madžarske, ga je neutrudno spremljala na treninge in na tekmovalja. Oče Stefan Stojko, po rodu iz Slovenije pa je skrbel za finančno plat Elvisovega športnega udejstvovanja. Poleg drsanja Elvis trenira karate, v prostem času pa se rad vozi s svojim motornim kolesom. Prostega časa ima seveda bolj malo saj vsak dan trenira po tri do štiri ure. Pri petindvajsetih letih ima Stojko za seboj že vrsto pomembnih uspehov: je trikratni kanadski in trikratni svetovni prvak. Tudi na letošnjem tekmovalju Champions Series v Hamiltonu je premagal najboljše svetovne drsalce. Njegovi uspehi so seveda dober pokazatelj, da se mu bo naslednje leto na olimpijadi uresničila njegova največja želja, da bi svojo drsalsko kariero zaznamoval z zlatim olimpijskim odličjem.

BRANT STREET STATION

BORIS MOZETIČ

760 Brant Street

Burlington, ON.

Tel: 905-632-8465

PRIMOŽ PETERKA PRVI NA SVETU

Svetovni pokal v smučarskih poletih je osvojen. Kot prvi Slovenec, je veliki kristalni globus osvojil osemnajstletni Moravčan, Primož Peterka. Mladi "orlič" je bil okronan v zibelki tega športa, v legendarni dolini skakalnic pod Poncami, kar daje temu zgodovinskemu športnemu dosežku še poseben pomen. Tridnevne tekme na velikanki v Planici si je ogledalo 130.000 ljudi. Kljub muhavosti vremena so požrtvovalni organizatorji uspešno pripravili tekmo, ki jo bodo Slovenci s ponosom pomnili. Na enem od transparentov v izteku planiške velikanke je bilo napisano: "Kar je v zraku ni komet, to le Peterkin je polet". Primož Peterka je zmagal tudi na novoletni turneji in poletih v Kulmu.

Kombinacija sodobnih načinov treninga in izkušenj trenerske ekipe Gros-Koprivšek, mu je pomagala uspešno krmariti vso dolgo in naporno sezono. Mladi slovenski skakalec je nadvse talentiran in zagnan. Sijajni uspehi kažejo na izredno usklajenost in na resno delo vseh strokovnjakov, pri čemer je pomembno tudi delo psihologa Tuška. Vsem v navdih pa je seveda Primož Peterka sam.

Pot na vrh je seveda strma. Ena izmed stopnic je bila tudi tekma v Bischofshofenu. Vendar je mladi športnik, v trenutkih, ko bi lahko rekli, da je bila sodba sodnikov izziv njegovemu športnemu duhu, le tiho pripomnil, ko je moral ponovno peš na vrh skakalnice: "Zelo sem utrujen."

Ob koncu sezone se Peterka z žarom v očeh spominja tekem in napetosti pred njimi, ko ga, kot sam pravi, ne briga kaj drugi mislijo. Važno zanj je, kar sam sliši v višavah, ko plava daleč nad navdušenimi navijači in mladim orličem v izziv.

ZGODOVINA SOKOLSTVA NA SLOVENSKEM*Vladimir Urbanc, Montreal*

V zgodovinskem procesu ponemčevanja, brez slovenskih šol in uradov, brez blesteče zgodovine in brez uglednih voditeljev so Slovenci obdržali svoj jezik, svoje šege in navade in svoje prizadevanje po lastni državnosti uresničili leta 1991. Da so se Slovenci obdržali na svoji zemlji več kot štirinajst stoletij je pravi čudež.

Vedno so se našli posamezni rodoljubi, ki so branili slovenstvo, kot je bil meščan Ljubljane, baron Žiga Zojs, ali velikani slovenskega ustvarjanja, kot so Linhart, Vodnik, Prešeren, Župančič, Finžgar, Cankar in drugi. Med rodoljubi so tudi slovenski sokoli, ki letos praznujejo 134-letnico obstoja.

Ustanovni občni zbor Južnega Sokola je bil 1. oktobra 1863 v Ljubljani in je pomenil novo obdobje slovenske zgodovine v borbi proti ponemčevanju. Avstro-Ogrske oblasti Slovincem niso dovolile narodne svobode in temu so se pripadniki sokolov upirali. Sokolstvo je raslo s slovenskim narodom in je postalo glavni steber narodne zavesti in odpornosti, telesnega zdravja in duhovnih vrlin.

Od Južnega Sokola do ljubljanskega Sokola, od dr. Janeza Bleiweisa, do Josipa Jurčiča, Frana Levstika, dr. Viktorja Murnika, Dr. Ivana Tavčarja, Ivana Hribarja je sokolsko gibanje skupno s slovenskimi čitalnicami budilo slovenski narod na zletih, zabavnih večerih,

veselicah, predavanjih, ne samo v Ljubljani, Mariboru, Celju, Kranju, ampak tudi na deželi. Sokol je moral biti telovadec, igravec, pevec, govornik, predavatelj, organizator veselic in koncertov.

Višek sokolskega gibanja predstavlja vseslovenski zlet leta 1904 v Ljubljani. Glavna organizatorja sta bila Dr. Viktor Murnik in ljubljanski župan Ivan Hribar. Zleta se je udeležilo 1500 Čehov, 220 Hrvatov, nekaj Poljakov in Srbov in 500 Slovencev iz petnajstih sokolskih društev. V telovadnem nastopu je v prostih vajah nastopilo 640 članov. Z ljubljanskim zletom so se na široko odprla vrata sokolstva med Slovenci, saj je deset let pozneje štela Slovenska sokolska zveza že 115 sokolskih društev.

Največji uspeh slovenskih sokolskih telovadcev je bil leta 1924 v Parizu na olimpijadi, kjer so slovenski sokoli Leo Štukelj, Peter Šumi, dr. Viktor Murnik, Stane Derganc, Simončič in Stane Vidmar osvojili zlato medaljo v telovadbi.

Na zlom Avstro-Ogrske Slovenci nismo bili pripravljeni. Brez pravih vojaških voditeljev in brez vojske je politično vodstvo odklonilo ponudbo četnih poveljnikov, ki so se vračali iz bojišč in bili z orožjem pripravljeni braniti slovenske meje. V plebiscitni borbi na Koroškem leta 1920 so se sokoli večkrat sestali z majorjem

Maistrom.

Sokolstvo je bilo med vojno, za časa okupacije, prepovedano. Po italijanski okupaciji Ljubljane se je v borbi proti okupatorju takoj formirala sokolska legija, vendar jo je komunistična stranka Slovenije razpustila. Sokoli so se proti okupatorju borili v vrstah NOV. Tudi po osvoboditvi sokolstvo v Sloveniji ni bilo dovoljeno.

Sokolstvo v Sloveniji je zopet zaživelo po letu 1991, ko si je Slovenija odprla vrata državnosti in večstranskarskemu političnemu sistemu.

Kakšna bo v prihodnje pot slovenskega sokolstva bo pokazal le čas. Bo sokolstvo ponovno rodilo vrhunske slovenske telovadce, kot so bili Leo Štukelj, Stane Vidmar in Miro Cerar? To lahko prepustimo domišljiji.

Evropa se združuje, ponemčevanje Slovincem ni več nevarno, temu primerno se bo moral spremeniti tudi sokolski duh. Sokolstvo naj bi vzgajalo mlademu slovenskemu rodu zdrav duh v zdravem telesu, ga varovalo pred negativnimi postavkami slovenskega in svetovnega kapitalizma in ga navduševalo, da pomaga tudi svojim bližnjim, tistim, ki jih je kapitalistični sistem porinil na rob družbe. Sokolstvo naj bi bila nadstrankarska organizacija v službi domovine Republike Slovenije.

P.I. Construction**IVAN PEZDIREC****General Renovation Commercial and Residential****Lating Drywall****Acosting Celing Tiles****Pager: 416-600-2909****Fax: 905-625-2990****1139 Talka Cr. Mississauga ON, L5C 1B1****SLOVENSKA HRANILNICA
IN POSOJILNICA
JANEZA E. KREKA**

747 Brown's Line
Etobicoke, ON, M6W 3V7
Tel. (416) 252-6527

636 Euclid Ave. Toronto
ON. M6G 2V9

kulinarika • from our grandmothers' kitchen

The best recipes are invariably not those which dazzle and impress with their novelty, but those which withstand the test of time! Something that's always appropriate and never fails to please is a salad, served as a meal, followed by a light spring-time strudel.

VLEČENO TESTO

1 liter presejane moke
zravnano žličko soli
žlico olja ali beljak
mlačno vodo.

Moko daj v skledo, v sredini napravi vdolbino, vanjo daj sol, beljak ali olje, prilij mlačno vodo in mesi, tako da je na sredini vedno gladko testo. Ko je primerno gosto, ga začni gnesti na deski. Dobro pregneten hlebček testa daj na pomokano desko, po vrhu premaži z malo olja in pokrij s pogreto skledo. Počiva naj pol ure.

DOUGH

1 litre sifted flour
1 teaspoon salt
1 tablespoon oil or 1 egg white
lukewarm water

Put the flour in a bowl and make a well in the middle. Pour the salt, oil or egg white, and water inside, then begin mixing in the middle, gradually including all the flour.

When it thickens, put the dough on a thickly floured counter-top. Knead the dough until it is smooth and elastic (about 10 minutes). Lightly oil its surface and cover it with a warm bowl. Let stand for an hour.

ČEŠNJEV ŠTRUDELJ

Vlečeno testo

5 dkg presnega masla
2 jajci
3 žlice sladkorja
1 sveže smetane
1 kg češenj brez koščic
3 žlice na maslu prepraženih drobtin

Presno maslo vmešaj z rumenjacom in sladkorjem, prilij smetano in zmešaj trd sneg beljakov. Razvlečeno testo namaži z nadevom, potresi s češnjami in drobtinami, rahlo zvij, pomaži z jajcem in speci.

CHERRY STRUDEL

Stretched dough
50 grams unsalted butter
2 eggs — separate yolks and whites, whip whites
3 teaspoons sugar
1 pint of whipping cream
1 kilogram cherries, pitted
3 teaspoons of breadcrumbs browned in butter

Mix butter with egg yolks and sugar. Fold in cream and beaten egg. Place the dough on a floured table top and roll with a rolling pin.

Then pour a little melted butter on the dough and let it rest for a few minutes. It is best if at least two people participate in the next step: stretching the dough. Stretch the dough by using your knuckles under the surface to gently pull it towards you until it covers a small kitchen table. Patch any holes with dough taken from the edges. Spread the filling on the stretched dough, add cherries and bread crumbs. Roll like a Christmas log, baste with beaten egg yolk and bake at 45 minutes at 375 F.

REGRATOVA SOLATA

125 g regrata
3 trdo kuhana jajca
4 jedilne žlice bučnega ali olivnega olja
1 čajno žličko gorčice
1 čajno žličko medu
1 čajno žličko limone ali kisa po okusu
sol poper
2 jedilni žlici zelišč (drobnjaka, petršilja)
1 čebulo

Rumenjak zmešaj s oljem, gorčico in zelišči. Nasekljaj beljak, nareži regrat in oboje vmešaj v preliv. Po okusu lahko dodaš tudi dve jedilni žlici ocvrte narezane slanine in dve žlici kuhanega fižola.

DANDELION SALAD

125 gram dandelion leaves
3 hardboiled eggs; separate yolks from whites
4 tablespoons olive oil
1 teaspoon mustard
1 teaspoon honey
1 teaspoon lemon or vinegar to taste
salt, pepper to taste
2 teaspoons parsley
2 teaspoons chives
1 onion, chopped

Mix yolk with oil, mustard, chives and parsley. Chop whites, add dandelion leaves and toss with the dressing. You also can add two tablespoons of cooked bacon and two tablespoons of cooked beans.

humor

Med prijatelji.

"Ti, kako se je pa posrečilo prvo srečanje s punco?"

"Tako, na pol."

"Kako: na pol?"

"Ja, jaz sem prišel, nje pa ni bilo."

oglasi • classifieds

Prodaj serije prvih slovenskih srebrnikov (iz leta 1978), serijo šestih kanadskih srebrnikov v vrednosti \$100 in serijo šestih kanadskih zlatnikov v vrednosti \$550. Na prodaj so tudi posamezni kovanci. Ni lepšega, trajnejšega darila za krst, poroko, obletnice ali za vaše sorodnike v domovini. Naročila sprejema dr. Peter Urbanc, 1 Ealeberry Place, Don Mills, Ontario, M3B 2A5, telefon (416) 447-4332, faks (416) 447-7754

TOP GRADE MOLDS

TOP GRADE MACHINING LTD.

Izdelujemo vse vrste orodja in kalupe, ki ustrezajo novim tehničnim zahtevam.

919 Pantera Drive, Mississauga, ON, L4W 2R9, tel: (905) 625-9865 fax: (905) 625-5417

GRADBENO PODJETJE JOE KASTELIC LIMITED

KVALITETA,
KI JI VSEKAKOR
LAHKO ZAUPATE

Tel: (416) 255-2085
Home: (905) 271-5538
770 Browns Line
Toronto, ON. M8W 3W2

koledar prireditev 1997 • calendar of events

TORONTO

25. maj
Dom Lipa, Slovensko letovišče, *Walk-a-thon*
31. maj
Holiday Gardens, Pickering, *Banket*
1. junij
Slovensko letovišče, Bolton, *Telovska procesija*
8. junij
Večerni zvon, Letovišče, *Piknik*
15. junij
Slovensko lovsko in ribiško društvo, Alliston, *Piknik*
22. junij
Društvo Simon Gregorčič, Letovišče, *GREGORČIČEV DAN*
29. junij
Slovenski Park, *SLOVENSKI DAN*
6. julij
Slovensko lovsko in ribiško društvo, Alliston, *Piknik*
8. julij
Kanadski slovenski Svet, Bolton, *SLOVENSKI DAN*
13. julij
Večerni zvon, Letovišče, *Piknik*
26. julij
Slovensko letovišče, Bolton, *Banket*
27. julij
Simon Gregorčič, Letovišče, *Piknik*
3. avgust
Slovensko lovsko in ribiško društvo, Alliston, *Piknik*
10. avgust
Simon Gregorčič, Letovišče, *Piknik*
10. avgust
Holiday Gardens, Pickering, *Piknik*
17. avgust.
Večerni zvon, Letovišče, *PROŠČENJE*
31. avgust.
Slovensko lovsko in ribiško društvo, Alliston, *OKTOBERFEST*
7. september.
Slovensko letovišče, Bolton, *Baragov dan*
14. september
Holiday Gardens, Pickering, *Vinska trgatev*
14. september.
Večerni zvon, Letovišče, *Vinska trgatev*
21. september.
Simon Gregorčič, Letovišče, *Vinska trgatev*
12. oktober.
Slovensko letovišče, Bolton, *Vinska trgatev*
18. oktober.
Vseslovenski odbor, 739 Brown's Line, *Banket*
1. november.
Dom Lipa, 739 Brown's Line, *Banket*
15. november.
Večerni zvon, 739 Brown's Line, *Banket*

HAMILTON, NIAGARA

3. maj
Društvo Lipa park, *Materinski dan*
10. maj
Društvo Bled Beamsville, *Materinski dan, Banket*
10. maj
Sava - *Materinski dan, Banket*
11. maj
Triglav London, *Materinska proslava*
11. maj
Župnijsko Kulturno Društvo HWSCS, *Materinski dan*
18. maj
Slovenski Park - *Piknik, Nogomet*
19. maj
Lipa Park, *Letna prireditev "Open House"*
1. junij
Bled Planica 13, *Piknik*
8. junij
Slovenski Park, *Telova precesija, Piknik*
14. junij
Triglav London, *Banket, ansambel iz Slovenije*
15. junij
Triglav London- *Dan oČetov, Piknik*
15. junij
Bled, Sv. Gregor Veliki - *Dan oČetov, Piknik*
29. junij
Slovenski park, *SLOVENSKI DAN 1997*
13. julij
Bled, *Piknik*
13. julij
Triglav - maša, *Piknik*
13. julij
Lipa Park - *"Cherry Festival"*
20. julij
Slovenski park - *Lovsko tekmovanje, Volleyball*